

CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ
Anul XXII Nr.4
2023

ȘCOALA

MODERNĂ

Calitate

Competitivitate

Distincție

Casa Corpului Didactic Neamț

Publicație pentru dezvoltare profesională și managerială în educație

CUPRINS

DOMENIUL	ARTICOLUL	PAGINA
RECOMANDARE DE LECTURĂ	<i>COLINDE, COLINDE!</i> de Mihai Eminescu	5
	<i>RECOMANDARE DE LECTURĂ DE CRĂCIUN. CĂRȚI DIN FONDUL DE CARTE AL BIBLIOTECII CCD NEAMȚ</i>	6
MENTORAT DIDACTIC SI FORMARE IN CARIERA DIDACTICA	<i>UTILIZAREA BLENDED LEARNING-ULUI ÎN MENTORATUL DIDACTIC</i>	7
	<i>IMPORTANȚA MENTORULUI ÎN CARIERA PROFESIONALĂ</i>	10
MANAGEMENT EDUCAȚIONAL	<i>PARTICULARITĂȚI ALE MANAGEMENTULUI STRATEGIC EDUCAȚIONAL ÎN SECTORUL PUBLIC</i>	14
MANAGEMENT DE PROIECT	<i>„EFFECTIVE SCHOOL LEADERSHIP”, MOBILITATE ERASMUS+ DIN CADRUL PROIECTULUI KA121-SCH-000058562 COORDONAT DE C.C.D. NEAMȚ</i>	23
	<i>ERASMUS+ ȘI PROVOCĂRILE LUMII CONTEMPORANE FACING BEHAVIOURAL PROBLEMS-INDISCIPLINE, RACISM AND BULLYING IN THE CLASSROOM (2022-1-RO01- KA122-SCH-000077858) CURS DE FORMARE PENTRU PROFESORI: OCTOMBRIE 2022 – SEPTEMBRIE 2023</i>	25
CONSIDERAȚII METODICE	<i>CARAGIALE ÎN EDIȚII BIBLIOFILE DIN COLECȚIA BIBLIOTECII CASEI CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ</i>	28

	<i>EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ – COMPONENTĂ ÎN FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR</i>	31
	<i>MIȘCAREA FEMINISTĂ ÎN SOCIETATEA ROMÂNESCĂ</i>	34
EXEMPLE DE BUNE PRACTICI	<i>LANSARE DE CARTE LA CCD NEAMȚ: G.T. KIRILEANU. MĂRTURII EPISTOLARE DIN ORIZONTUL "MAMEI BISTRIȚA " ȘI AL LUI "MOȘ CEHLĂU</i>	38
	<i>UTILIZAREA METODELOR ALTERNATIVE ÎN ACTIVITATEA DE PREDARE</i>	40
	<i>BIBLIOTECILE ȘCOLARE, ÎN STRAI DE SĂRBĂTOARE</i>	42
STUDII DE SPECIALITATE	<i>STUDIUL DE SPECIALITATE DESPRE EVOLUȚIA UNOR EFECTIVE DE VÂNAT ÎN ȚARA NOASTRĂ</i>	44
	<i>UTILIZAREA MICROSCOPULUI OPTIC LA ORELE DE BIOLOGIE</i>	46
	<i>CONTABILITATEA ȘI PROFESIA CONTABILĂ</i>	50
	<i>ROLUL INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN CREȘTEREA PERFORMANȚELOR ȘCOLARE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR</i>	55
DIDACTICA GENERALĂ ȘI DIDACTICA SPECIALITĂȚII	<i>UTILIZAREA METODELOR ACTIV – PARTICIPATIVE – PREMISĂ A REUȘITEI DIDACTICE</i>	58
	<i>METODOLOGIA PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV: ANALIZĂ ȘI PERSPECTIVE</i>	61
PSIHOPEDAGOGIE	<i>ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE ÎN GRĂDINIȚĂ</i>	64
	<i>INFLUENȚA MEDIULUI FAMILIAL MONOPARENTAL ASUPRA INTEGRĂRII COPIILOR ÎN GRĂDINIȚĂ</i>	67
ETICĂ ȘI INTEGRITATE	<i>ETICĂ ȘI INTEGRITATEA ACADEMICĂ</i>	72

Vestea celor Trei Magi

*În seara sfântă de Crăciun
În drumul nins de lună,
Trei magi călări,
Cu suflet bun aleargă împreună.*

*Și cerurile cântă
Și cântă-n inimile lor
Aprinse bucuria
Azi s-a născut un salvator
Azi s-a născut Mesia!*

COLINDE, COLINDE!

de Mihai Eminescu

**E vremea colindelor,
Căci gheața se-ntinde
Asemeni oglinzilor
Și tremură brazii
Mișcând rămurelele,
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele.**

**Se bucur' copiii,
Copiii și fetele,
De dragul Mariei
Își piaptână pletele,
De dragul Mariei
Ș-a Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului.**

<https://naivia.ro/>

RECOMANDARE DE LECTURĂ DE CRĂCIUN. CĂRȚI DIN FONDUL DE CARTE AL BIBLIOTECII CCD NEAMȚ

Bibliotecar Ana Macovei
Casa Corpului Didactic Neamț

1. Dickens, Charles - *O poveste de Crăciun*. București: Excelsior,1990.

2. Făcă-Podolianu, Elena - *Vine Moș Crăciun!* Piatra Neamț: Editura Alfa a CCD Neamț,2001
3. Nistor-Stanciu, Geta - *La grădiniță e serbare!* București: Compania,2004.
4. Stroici, Lucreția - *Concerte de Crăciun*. Piatra Neamț: Editura Alfa a CCD Neamț,2011
5. Vârlan, Ana - *Din drag, cu dor....Numai pe jumătate folclor*.Piatra Neamț: Crigarux, 2009
6. Țigău, Gheorghe - *La fântână, la izvor. Folclor literar nemțean, vechi*. Piatra Neamț: Editura ADAN,2008.
7. Caraman, Petru - *Colindatul la români, slavi și la alte popoare*.București: Minerva, 1983.
8. Brăescu, Gheorghe - *Dramaturgie folclorică ilustrată*.Piatra Neamț: Nona, 2004.
9. Țăbârnac, Gheorghe - *La curțile dorului*. Piatra Neamț: Editura Alfa a CCD Neamț,2009.
10. Ciubotaru Mihaela; Băbuș Carmena - *Tradiția-punte între trecut și viitor*. Piatra Neamț: Editura Alfa a CCD Neamț,2009.

UTILIZAREA BLENDED LEARNING-ULUI ÎN MENTORATUL DIDACTIC

PROFESOR – METODIST GABRIELA-LIVIA CURPĂNARU
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

„Cunoașterea există pentru a fi împărtășită.”
(Ralph Waldo Emerson)

În noua eră a învățării, tehnologia joacă un rol fundamental în procesele de predare – învățare – evaluare. Au fost create sute de instrumente de educație digitală cu scopul de a oferi autonomie elevului, de a îmbunătăți administrarea proceselor de învățare, de a încuraja colaborarea și de a facilita comunicarea dintre toți actorii implicați.

Exemple de instrumente utilizate în BLENDED LEARNING ÎN MENTORATUL DIDACTIC:

1. Edmodo

Edmodo este un instrument educațional care pune în legătură profesorii și elevii și este asimilat într-o rețea de socializare. În

aceasta, profesorii pot crea grupuri de colaborare online, pot administra și furniza materiale educaționale, pot măsura performanța elevilor și pot comunica cu părinții, printre alte funcții. Edmodo are peste 34 de milioane de utilizatori care se conectează pentru a crea un proces de învățare care este mai îmbogățitor, mai personalizat și mai aliniat cu oportunitățile oferite de tehnologie și de mediul digital.

<https://www.edmodo.com/>

2. Socrativ

Proiectat de un grup de antreprenori și ingineri pasionați de educație, Socrative este un sistem care permite profesorilor să creeze exerciții sau jocuri educaționale pe care elevii le pot rezolva folosind dispozitive mobile, fie că sunt smartphone-uri, laptop-uri sau tablete. Profesorii pot vedea rezultatele activităților și, în funcție de acestea, pot

modifica lecțiile ulterioare pentru a le face mai personalizate.

<https://www.socrative.com/>

3. Proiect

Proiect este un instrument care vă permite să creați prezentări multimedia, cu diapozitive dinamice în care puteți încorpora hărți interactive, link-uri, chestionare online, cronologie Twitter și videoclipuri, printre alte opțiuni. În timpul unei sesiuni de clasă, profesorii pot împărtăși studenților prezentări academice care sunt adaptate vizual la diferite dispozitive.

<https://proiect.com/>

4. Thinglink

Thinglink permite educatorilor să creeze imagini interactive cu muzică, sunete, texte și fotografii. Acestea pot fi partajate pe alte site-uri web sau pe rețelele sociale, cum ar fi Twitter și Facebook.

Thinglink oferă profesorilor posibilitatea de a crea metodologii de învățare care trezesc curiozitatea elevilor prin conținut interactiv care le poate extinde cunoștințele.

<https://www.thinglink.com/>

5. TED-Ed

TED-Ed este o platformă educațională care permite crearea de lecții educaționale cu colaborarea profesorilor, studenților, animatorilor - în general, oameni care doresc să extindă cunoștințele și ideile bune.

Acest site web permite democratizarea accesului la informație, atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Aici, oamenii pot avea o participare activă la procesul de învățare al altora. <https://ed.ted.com/>

6. cK-12

cK-12 este un site web care încearcă să reducă costul cărților academice pentru piața K12 din Statele Unite și din lume. Pentru a-și atinge obiectivul, această platformă are o interfață open source care permite crearea și distribuirea de material educațional prin internet, care poate fi modificat și conține videoclipuri, audio și exerciții interactive. De asemenea, poate fi tipărit și să respecte

standardele editoriale necesare în fiecare regiune. Cărțile care sunt create în cK-12 pot fi adaptate nevoilor oricărui profesor sau elev.

<https://www.ck12.org/student/>

7. ClassDojo

ClassDojo este un instrument de îmbunătățire a comportamentului elevilor: profesorii le oferă elevilor feedback instantaneu, astfel încât buna dispoziție în clasă să fie „răsplătită” cu puncte, iar elevii să aibă o atitudine mai receptivă față de procesul de învățare. ClassDojo oferă studenților notificări în timp real, cum ar fi „Bine făcut David!” și „+1”, pentru lucrul în colaborare. Informațiile care sunt colectate despre comportamentul elevilor pot fi partajate ulterior cu părinții și administratorii prin web.

<https://www.classdojo.com/el-gr/>

8. eduClipper

Această platformă permite profesorilor și studenților să partajeze și să exploreze referințe și materiale educaționale. În eduClipper, puteți colecta informații găsite pe internet și apoi le puteți partaja cu membrii grupurilor create anterior, ceea ce oferă

posibilitatea de a gestiona mai eficient conținutul academic găsit online, de a îmbunătăți tehnicile de cercetare și de a avea o evidență digitală a ceea ce au realizat studenții. în timpul cursului. De asemenea, oferă profesorilor posibilitatea de a organiza o clasă virtuală cu elevii lor și de a crea un portofoliu în care este stocată toată munca depusă.

<https://educlipper.net/>

9. Storybird

Storybird își propune să promoveze abilitățile de scriere și citire la elevi prin povestire. În acest instrument, profesorii pot crea online cărți interactive și artistice printr-o interfață simplă și ușor de utilizat. Poveștile create pot fi încorporate în bloguri, trimise prin e-mail și tipărite, printre alte opțiuni. În Storybird, profesorii pot crea proiecte cu elevii, pot oferi feedback constant și pot organiza cursuri și note.

<https://storybird.com/>

10. Animoto

Animoto este un instrument digital care vă permite să creați videoclipuri de înaltă calitate într-un timp scurt și de pe orice dispozitiv mobil, inspirând studenții și ajutând la îmbunătățirea

lecțiilor academice. Interfața Animoto este prietenoasă și practică, permițând profesorilor să creeze conținut audiovizual care se adaptează nevoilor educaționale.

<https://animoto.com/>

11. Kahoot!

Kahoot! este o platformă educațională care se bazează pe jocuri și întrebări. Prin acest instrument, profesorii pot crea chestionare, discuții sau sondaje care completează lecțiile academice. Materialul este proiectat în sala de clasă, iar întrebările primesc răspuns de către elevi în timp ce se joacă și învață în același timp. Kahoot! promovează învățarea bazată pe joc, care crește implicarea elevilor și creează un mediu educațional dinamic, social și distractiv.

<https://kahoot.it/>

Natura învățării s-a schimbat semnificativ în ultimii câțiva ani. Ca și în majoritatea lucrurilor din societatea noastră, noile tehnologii sunt folosite pentru a îmbunătăți învățarea atât în ceea ce privește implicarea, cât și eficacitatea predării, cu scopul de a asigura în cele din urmă rezultate mai bune pentru elevi.

Bibliografie

1. <https://www.edmodo.com/>
2. <https://www.socrative.com/>
3. <https://www.viewsonic.com/library/education/the-face-to-face-model-of-blended-learning/>
4. <https://projeqt.com/>
5. <https://www.thinglink.com/>
6. <https://ed.ted.com/>
7. <https://www.ck12.org/student/>
8. <https://www.ck12.org/student/>
9. <https://www.classdojo.com/el-gr/>
10. <https://educlipper.net/>
11. <https://storybird.com/>
12. <https://animoto.com/>
13. <https://kahoot.it>
14. <https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/resources/tutorials/blended-learning-tutorial.htm>

IMPORTANȚA MENTORULUI ÎN CARIERA PROFESIONALĂ

PROF. ÎNV. PREȘC. CĂLUGĂRU V. IRINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA TRIFEȘTI

Un proverb chinezesc spunea „În spatele unui om capabil se află întotdeauna alți oameni capabili!”

Astăzi, în vremurile de actualitate acel om capabil care ne-a îndrumat profesional se numește MENTOR! Mentorul este un exemplu pentru perseverența, curajul, amabilitatea, empatia, dorința de a comunica deschis despre experiențele lui, despre sacrificiile pe care le-a făcut pentru a ajunge acolo unde și-a propus, dar și despre gândurile și puterea intrinsecă care l-au făcut să-și continue drumul fără să se dea bătut. Într-un cuvânt putem spune că mentorul este **motorul** unei transformări personale și profesionale.

Dacă la începutul vieții, mentorul este mama, ființa cea mai dragă, cea mai prietenoasă, cea

mai comunicativă care ne supraveghează, ne îndrumă, ne ghidează pașii în formarea și dezvoltarea noastră umană; apoi locul ei este suplinat de primul dascăl: educatoarea sau învățătoarea, care cu vocea-i caldă și calmă, cu răbdare și tact didactic ne deschide ochii minții în descoperirea științei, a învățaturii, a formării individului însetat de cunoaștere, împovărat de multe întrebări la care așteaptă răspunsuri despre natură, viața socială, culturală, etc...

Cadrul didactic din școala românească de astăzi are o mare responsabilitate în formarea și educarea școlarului care este mult mai elevat, beneficiind de o varietate de căi prin care informația ajunge să fie receptată și asimilată mult mai ușor.

Școala românească este în plin proces de reformă, atât în

ceea ce privește curriculum-ul, modalitățile de evaluare, strategiile didactice, dar și resursele umane implicate. Tănarul cadru didactic trebuie mentorat de o persoană cu experiență sub denumirea de îndrumător de practică pedagogică. Profesorul debutant trebuie să se familiarizeze și să învețe scopurile, modalitățile de acțiune ale organizației școlare, modelele comportamentale așteptate și dezirabile, cu aspectele esențiale ale profesiei și ale mediului școlar ca mediu profesional. Inserția socio-profesională a debutantului este un proces de durată, un proces de devenire profesională, care poate fi realizată prin două moduri interdependente: o inserție formală, de tip normativ și o inserție informală și reflexivă. Inserția formală presupune familiarizarea debutantului cu principalele aspecte

instituțional- normative ale școlii și ale activității școlare, și se realizează prin programe structurate și planificate, și inserția informală se realizează prin modalități mai puțin structurate care sunt contextualizate și personalizate.

Prezența unor cadre didactice cu experiență, având un grad înalt de recunoaștere a calității didactice îi este de mare folos debutantului, chiar constituie un suport activ de aplicare a modelelor primite, îi permite să rezolve cu ușurință și sub asistență situațiile cu care se confruntă în mediul educațional.

Mentorul nu este o carte simplă cu multe informații care să ne răspundă la toate întrebările puse de tinerii învățăcei. Între mentor și cel mentorat trebuie să existe o comunicare deschisă, empatică, o încurajare privind capacitatea dorinței de a atinge modelul personal prin sfaturi, încurajări, consiliere, îndrumare, sprijin în încercarea de a deveni un profesionist în domeniul didactic.

Profesorul mentor trebuie să aibă

calități de lider cu o afinitate de ordin spiritual, profund uman, un om asertiv care să posede arta comunicării astfel încât mesajul transmis de el să fie nu numai unul motivațional și să înglobeze o multitudine de sfaturi, sugestii esențiale pentru dezvoltarea carierei didactice a debutantului. Aceasta este o calitate esențială a mentorului în vederea oferirii unui feedback constructiv, pozitiv și încurajator către cel mentorat.

Mentorul trebuie să fie un bun psiholog deoarece profesia didactică implică relaționarea cu mulți parteneri ai instituției de învățământ, de aceea se recomandă realizarea unui jurnal de lucru în care să se noteze cu regularitate și rigurozitate elementele cheie, punctele tari, punctele slabe, recomandările etc... Rolul mentorului este de a mentora, de a modela, de a coordona și îndruma, nu de a critica și distruge, de a descuraja tinerii care își doresc să urmeze o carieră didactică.

Mentorul de inserție profesională are următoarele responsabilități specifice:

1. Stabilește planul de acțiune pentru perioada de stagiul
2. Discută cu stagiarul despre atribuțiile ce îi revin
3. Oferă modele practice și eficiente pentru activitatea școlară și extrașcolară
4. Observă activitatea curriculară și extra curriculară a cadrului didactic stagiar și realizează activități din ambele categorii cu acesta.
5. Asigură un feedback constructiv pentru toate aspectele activității profesionale acstagiarulului.
6. Facilitează accesul stagiarylui la resursele de care dispune școala în vederea susținerii activității profesionale și integrarea acestuia în cultura organizațională a unității școlare
7. Asigură sprijinul necesar pentru realizarea portofoliului profesional al debutantului
8. Asigură consilierea cadrului didactic stagiar în vederea

întocmirii documentelor școlare.

9. Urmărește permanent rezultatele acțiunilor și progresul debutantului în raport cu obiectivele propuse.

O importantă dimensiune a procesului de mentorat o reprezintă relația interpersonală de respect, încredere, siguranță afectivă care trebuie să existe între mentor și cel mentorat.

În proiectarea programului de mentorat se va ține cont de:

- Analiza de nevoi;debutantul trebuie să fie sprijinit să-și identifice propriile nevoi de formare și dezvoltare profesională;
- Se stabilesc: obiective, activități, roluri, responsabilități, termene, modalități de evaluare;
- Proiectarea programului se va realiza de comun acord între cei doi coechipieri: mentor și mentorat, și va avea caracter flexibil, defalcat pe etape, module,

monitorizări și evaluări de etapă a programului

Dacă debutantul simte că are parte de satisfacții profesionale, că are șansa de a îndeplini cu succes sarcinile profesiei, atunci impactul va fi unul pozitiv, stimulator, determinându-l pe acesta să dorească să-și stabilizeze poziția profesională. Pentru a combate efectele unui start greșit, mentorul trebuie să acționeze cu mult tact asupra entuziasmului și idealurilor cadrului didactic debutant despre ce va face și cum va fi el în calitate de profesor, să-l îndrume cu răbdare în faza acută de învățare, când el trebuie să asimileze informații trecând de la fantezie la copleșire și deziluzionare, care pot fi transformate într-o rigoare profesională.

Mentorii de inserție profesională sau mentorii de stagiatură sunt aceea categorie de cadre didactice cu experiență în domeniul predării unei anumite specialități care au parcurs un program de formare pentru a exercita atribuții de mentori de stagiatură și urmăresc dezvoltarea profesională a profesorilor debutanți.

Mentorul de dezvoltare profesională colaborează cu Casa Corpului Didactic pentru proiecte și programe de formare continuă, consiliază și sprijină cadre didactice care au obținut definitivarea în sistemul de învățământ prin organizarea unor activități de formare pentru dezvoltare profesională în vederea menținerii standardelor de competență pentru cadrele didactice.

Mentorii de practică pedagogică cunoscuți sub denumirea de îndrumători de practică pedagogică sunt cadre didactice care au o vastă experiență și care se bucură de un prestigiu profesional deosebit în cadrul comunității profesionale din care fac parte, contribuind la procesul formării inițiale a personalului didactic prin monitorizarea și coordonarea directă a realizării practicii pedagogice în cadrul unei unități școlare.

Eficiența activității și relației de mentorat este influențată de caracteristici ale personalității mentorului (empatia, ușurința în stabilirea de relații interpersonale, atitudinea pozitivă, integritatea morală) dar și de competențele acestuia.

Din perspectiva celui mentorat eficiența mentoratului este condiționată de calități cum ar fi: dorința de a se perfecționa, încredere, deschidere spre nou, disponibilitate de a învăța.

Mentorul te va ajuta în dezvoltarea ta profesională, să-ți trasezi obiectivele bine definite, să menționezi planul tău și dorința pentru reușita în carieră.

Un mentor bun va găsi modalități de a-ți stimula dorința de creștere pe plan profesional, te ajută să-ți depășești limitele și să mergi în direcții la care poate nu te-ai gândit niciodată. El are menirea de a te ghida și a te sprijini, chiar și atunci când treci printr-un eșec sau o clipă de descurajare.

Bibliografie

1. Albușescu, I., Albușescu, M., 1999, *Didactica disciplinelor socio-umane*, Editura Napoca Star, Cluj-Napoca.

2. Nedelcu, A., Ciolan, L., 2010, *Școala așa cum este*, Editura Vanemonde, București.

3. Popa Maria, *Mentoratul Educațional între teorie și practică*, [http://maria-popamaria.blogspot.ro/2012/05/mentorat – educațional, html](http://maria-popamaria.blogspot.ro/2012/05/mentorat-educational.html).

4. Potolea, D., Neacșu, I., Lucu, R., Pânișoară, I. O., 2008, *Pregătirea psihopedagogică, Manual pentru definitivat și gradul didactic II*, Editura Polirom, Iași.

PARTICULARITĂȚI ALE MANAGEMENTULUI STRATEGIC EDUCAȚIONAL ÎN SECTORUL PUBLIC

PROFESOR-METODIST GABRIELA-LIVIA CURPĂNARU
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Managementul indică o anumită **mentalitate**, o manieră proprie, dar și o **artă de dirijare, de antrenare a resurselor (umane), a elementelor organizației**, ceea ce corespunde cu însăși considerarea educației ca știință și artă. El este un ansamblu de activități desfășurate cu scopul de a se asigura funcționalitatea normală și eficiență a sistemelor economice de către unul sau mai mulți indivizi. (Magdalena Platis, 2003)

Strategia este: “un produs al procesului managementului strategic ce constă într-un plan cuprinzător unitar și integrator de acțiune managerială stabilită în vederea îndeplinirii obiectivelor fixate care precizează cum va fi

condusă organizația și cum va acționa precum și ce acțiuni vor fi desfășurate pentru a asigura firmei îndeplinirea misiunii asumate.” (Ion Popa, 2004)

Strategia unei instituții publice sau private este reprezentată și de: “ansamblul obiectivelor majore ale organizației pe termen lung, de principalele modalități de realizare, împreună cu resursele alocate, în vederea obținerii avantajului competitiv potrivit misiunii organizației.” (O Nicolescu și I Verboncu 1996)

I. Ansoff tratează **strategia** ca “**axul comun al acțiunilor organizațiilor și produselor/piețelor ce definesc natura esențială a activităților economice pe care organizația le realizează sau prevede să o facă în viitor**”. În viziunea

sa, strategia cuprinde **patru componente: vectorul de creștere geografică**, bazat pe cuplul produs/piață, care precizează orientarea și mărimea activităților viitoare ale firmei;

- **avantajul competitiv**, care se referă la câștigarea unei poziții competitive mai puternice, prin identificarea proprietăților fiecărui cuplu produs/piață;

- **sinergia utilizării resurselor firmei;**

- **flexibilitatea strategică**, bazată pe resurse și competențe transmisibile de la un domeniu de activitate la altul.

O. Nicolescu consideră că strategia poate fi definită ca “**ansamblul obiectivelor majore ale organizației pe termen lung, principalele modalități de realizare**

împreună cu resursele alocate, în vederea obținerii avantajului competitiv potrivit misiunii organizației”.(Nicolescu Ovidiu, Verboncu Ion, 1999)

Managementul strategic reprezintă: “o formă modernă de conducere a organizației bazată pe anticiparea schimbărilor, pe evaluarea potențialului intern al organizației și pe operarea modificărilor ce se impun în vederea armonizării acesteia cu mediul din care face parte, a realizării misiunii și a obiectivelor stabilite, a asigurării supraviețuirii și perenității sale. El este procesul prin care conducătorii determină direcția pe termen lung și performanțele organizației asigurând realizarea unor formulări atente a unei implementări corecte a unei continue evaluări a strategiei.”

(Corneliu Russu, 1999)

Managementul strategic și-a făcut intrarea „oficială” în lumea specialiștilor în management în anul 1973, cu ocazia primei conferințe internaționale asupra managementului strategic

organizată de I. Ansoff la Universitatea Vanderbilt, el neavând o semnificație precisă acceptată universal. Ca sursă a dezvoltării firmei, managementul strategic reprezintă potrivit definiției lui I. Ansoff o îmbogățire a conceptului de planificarea strategică în mai multe privințe. Managementul strategic se prezintă ca un mod particular de gestiune, vizând asigurarea unei “cuplări” strânse între strategia globală și politicile operaționale.

Managementul strategic cuprinde, de asemenea, activități asociate deciziilor, precum planificarea, inclusiv stabilirea scopurilor și a obiectivelor precum și eşalonarea în timp a realizării lor.

Managementul strategic organizațional s-a dezvoltat îndeosebi în ultimele decenii, ca rezultat al schimbărilor profunde și al vitezei de propagare a lor în mediul extern, politic, economic, social, științific și tehnologic. De asemenea la dezvoltarea managementului strategic au contribuit procesul de globalizare și dezvoltarea

exponențială a tehnologiilor informatice, respectiv trecerea de la societatea industrială la societatea cunoașterii. Managementul strategic se deosebește de managementul operațional prin faptul că el proiectează dezvoltarea organizațională într-un viitor posibil, la o scară de timp de 4-6 ani. Această scară de timp se corelează de regulă cu mandatul acordat managementului academic. De exemplu, în România, mandatul pentru care sunt aleși prodecanii, decanii, prorectorii și rectorii este de patru ani și deci proiecția strategică se face pentru un viitor de patru ani; în Japonia, o dată cu transformarea universităților naționale în corporații universitare și cu trecerea de la alegerea președinților la numirea lor pe baza unor criterii de performanță managerială, perioada mandatului este de șase ani, proiecția strategică făcându-se pentru un viitor de șase ani. (Meryem Le Saget, 1999,)

Procesul managementului strategic definește setul de decizii și acțiuni, concretizat în

fundamentarea și implementarea unor planuri și programe proiectate pentru a realiza ansamblul obiectivelor organizației. Pentru atingerea scopurilor organizației este necesară perceperea concomitent concretă și integrală a influențelor mediului ambiant exogen și endogen asupra acestui proces.

Aflat în corelație evidentă cu strategia de ansamblu a organizației, managementul strategic se referă la **procesul prin care managerii stabilesc direcția de evoluție pe termen lung a organizației, stabilesc obiectivele de performanță specifice, elaborează strategii pentru asigurarea atingerii acestor obiective – luând în considerare variate circumstanțe interne și externe – și întreprind realizarea planului de decizii și de acțiuni ales.**

Tinta procesului managementului strategic este formularea și implementarea strategiei, care are ca finalitate realizarea pe termen lung a misiunii firmei, prin îndeplinirea obiectivelor formulate.

Managementul strategic are la bază o gândire strategică, care este un produs al armonizării gândirii inteligente cu gândirea creatoare. Aceasta înseamnă că, de fapt, la bază stau modelele de gândire dinamice, entropice, neliniare și aleatoare, cu accentul pus pe neliniaritate și creație. Aceste modele de gândire se pot combina în proporții diferite, dar rezultatul final trebuie să se caracterizeze prin existența unui efect sinergic și prin deschiderea spre creativitate, pentru a putea realiza **procesul de adaptare dinamică a organizației la mediul ei extern competițional.**

Gândirea strategică generează strategii și construiește mecanisme adecvate de implementare a lor, prin evaluarea avantajelor competitive, a riscurilor asociate și a obstacolelor care există deja sau care pot să apară în procesul de implementare.

Ființă umană ca ființă socială e obligată să trăiască în comunități care au o structură, un anumit grad de organizare, un sistem de instituții și, în mod inevitabil o ierarhie. Acest din urmă aspect induce relații de

subordonare, uneori dintre cele mai complexe. Școală ca instituție socială fundamentală, este un organism social care repetă structura și modul de funcționare al unei comunități. Managementul educațional este un segment din teoria generală a managementului, dar are în plus și aspecte particulare care-l definesc și-l diferențiază în raport cu alte abordări sectoriale ale acestuia.

În ziua de azi, **managerul** este mai mult decât un conducător. Responsabilitățile lui țin de artă și știința de a organiza, de a pune în funcțiune, de a optimiza și de a interveni în activitatea unei instituții cu impact social major și cu un colectiv mai extins sau mai restrâns.

Învățământul ca **domeniu prioritar al vieții sociale**, ca „întreprindere” de lungă durată, de care **depinde formarea celui mai important factor al națiunii – omul pregătit prin studii, forță de muncă și specialiști – nu se poate și nici nu trebuie să-și permită să aibă eșecuri.**

Conducerea competentă și eficientă a învățământului, atât la nivelul

sistemului, cât și al instituției de învățământ **necesită fundamentarea ei științifică**. La baza acestei fundamentări stă știința conducerii învățământului sau managementul educațional. Funcția de conducător (manager) al învățământului este o profesie și că orice profesie, trebuie învățată.

Management însemna a conduce, a găsi soluții. Această concepție se poate aplica și procesului educațional, unde directorul, sau altfel spus, managerul de școală are dificilă misiune de a identifica cele mai eficiente metode de a conduce și promova imaginea școlii.

Managerul din sistemul educațional

Orice activitate gândită, proiectată și executată de om se întemeiază rațional. Principiile logicii formale coordonează și impun rigorile gândirii corecte asigurând coerența discursului teoretic și a acțiunii practice. Aceasta întemeiere rațională a teoriei și practicii umane determina corespondența între un set de principii și un domeniu de referință teoretic sau practic. Principiile sunt cele ce stau

la baza activităților noastre de la cele mai simple la cercetarea științifică.

Esența managementului o reprezintă funcțiile sau atributele, după cum a rezultat din definiție. Cel care a identificat și analizat procesele de management pentru prima dată a fost Henry Fayol, în cadrul lor definind cinci funcții principale: previziunea, organizarea, comanda, coordonarea, controlul.

„Datorită contextului social-cultural-politic, statutul și rolul managerului școlar a devenit unul tot mai complex. Managerul de școală trebuie să beneficieze de o instruire potrivită, trebuie să își asume rolul de conducător deoarece de la el se așteaptă decizii, organizare bună, optimizare a procesului instructiv-educativ.”

(Josifescu S. și alții, 2000)

Performanțele școlare ale elevilor, precum și performanțele metodologice și profesionale ale dascălilor sunt influențate de activitatea globală a managerului școlar.

Se pot deosebi **două tipuri de manageri în cadrul organizației școlare:** **managerul instituției și managerul clasei.** Capacitatea de a conduce este dată de triumghiul format de din competente, autoritate și responsabilitatea managerială. Diferența de stăut și rol între un profesor și director este una extrem de importantă deoarece saltul de la o funcție la alta presupune o oarecare pregătire. În general s-a constatat că cei mai buni profesori devin cei mai buni directori, dar pentru a fi un bun director e nevoie de ceva mai mult decât o bună activitate la clasă. A conduce o clasă de elevi poate fi o performanță dar nu una suficient de mare pentru a conduce o instituție. E nevoie de o calificare specială dobândită și prin participarea la cursuri speciale de management.

Managementul întrunește condițiile unei profesii pentru că necesită o pregătire, urmărește obținerea unor rezultate, prin eforturi comune, solicită participarea continuă.

Managementul strategic al educației reprezintă teoria și practică,

știința și arta proiectării, organizării, coordonării, evaluării, reglării elementelor activității educative (nu numai a resurselor), ca activitate de dezvoltare liberă, integrală, armonioasă, a individualității umane, în mod permanent, pentru afirmarea autonomă și creativă a personalității sale, conform idealului stabilit la nivelul politicii educaționale. (Coste Valeriu, 1995)

Managementul educațional reprezintă o **metodologie** de abordare globală – **optimă** – **strategică** a activității de educație, dar nu și un model de conducere a unității de bază a sistemului de învățământ, aplicabil la nivelul organizației școlare complexe. (Nicolae Stan, 2010)

Managementul educației/pedagogic, apare ca disciplină pedagogică interdisciplinară, care studiază „evenimentele ce intervin în decizia organizării unei activități pedagogice determinate și în gestiunea programelor educative”.

S. Cristea evidențiază că managementul

educațional, ca activitate psihologică, se bazează pe trei caracteristici:

- **Conducere de sistem primar** (abordare globală a tuturor elementelor educației și a aplicațiilor specifice funcției conducerii, la diverse niveluri);

- **Conducere de tip pilotaj** (valorificarea optimă a resurselor pedagogice ale sistemului educației, prin funcțiile manageriale: planificare – organizare, orientare metodologică, de reglare – autoreglare);

- **Conducere strategică** (evoluție inovatoare de perspectivă a sistemului la diferite niveluri de organizare).

I. Jinga considera că **managementul pedagogic definit ca știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalități acceptate de individ și de societate.** (Jinga Ion, 1993)

Apoi e definit ca „un ansamblu de principii și funcții, de norme și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ, la standarde de calitate și eficiență cât mai înalte, iar la nivelul fiecărui sistem educativ se afirmă note specifice”.

Managementul indică o anumită mentalitate, o manieră proprie, dar și o artă de dirijare, de antrenare a resurselor (umane), a elementelor organizației, ceea ce corespunde cu însăși considerarea educației ca știință și artă.

Managementul educațional întâmpină dificultăți în asigurarea ținutei sale științifice, raționale și creative, datorită **caracteristicilor specifice educației: ca proces, acțiune, relație, determinare, diversificare, realitate socială specială, rezultat al variatelor influențe, definire în perspectivă, un specific axiologic, determinat și psihologic – subiectiv, permanența intervențiilor și relația obiectiv – subiectivă, educatul ca obiect și subiect.**

Managerul de școală Directorul de școală nu este doar un manager administrativ, ci el este coordonatorul întregii activități din unitatea școlară, atât în sens administrativ, financiar-contabil, cât și în sensul instructiv-educativ. El se subordonează Inspectoratului școlar, Ministerului, iar într-o

anumită măsură și autorităților locale. **Pentru a stabili competențele unui manager școlar trebuie i se definească un status** (poziția unui manager școlar în cadrul sistemului de învățământ și a instituției școlare) **și un rol** (felul cum se comportă un manager școlar, precum și așteptările pe care le au de la el cei care-i sunt subordonați sau cei la care se subordonează).

Un director de școală are, în calitate de manager, de îndeplinit mai multe roluri: de reprezentant al statului, de reprezentant al comunității educative, președinte al Consiliului profesoral și al Consiliului de Administrație din unitatea de învățământ, de a stabili, în conformitate cu Planul Unic Managerial scopul și obiectivele didactice; în plan financiar este ordonator de credite; decident, în contextul în care a conduce înseamnă obligatoriu a lua decizii; de organizator în spațiul școlar pe care îl administrează; mediator, fiind obligat să negocieze în rezolvarea unor situații care pot fi și conflictuale. Un alt rol al managerului școlar este cel de evaluator al activității pe care o

desfășoară cadrele didactice și elevii. Principalele atribuții ale managerului școlar (director de școală) sunt respectarea funcțiilor managementului.

Cel mai important lucru pentru un manager din sistemul educațional este că actul sau managerial să fie încununat de succes. Pentru că acest lucru să se realizeze este necesară îndeplinirea unor motivații, cum ar fi: propunerea unor obiective raționale; abordarea problemelor în ansamblul lor; identificarea resurselor și a variantelor de soluționare a unor probleme; luarea rațională a deciziilor, alegerea variantelor organizatorice directe și economicoase; recunoașterea propriilor limite și greșeli precum și identificarea soluționării acestora. Desigur e necesară și o permanentă comunicare cu toți partenerii educaționali precum și e un stil managerial adecvat.

Fiecare manager școlar are propria sa personalitate, se manifestă într-un anumit stil și e capabil de un anumit nivel de eficiență. Stilul de conducere trebuie să fie în acord cu

personalitatea managerului, să fie diferențiată în funcție de situația pe care o rezolvă, precum și de posibilitățile subalternilor. Un manager poate fi mai autoritar, altul poate fi mai participativ. Performanțele pe care le pot realiza managerii țin de nivelul lor de pregătire managerială, de capacitățile lor de efort și de disponibilitatea întregii lor personalități față de problemele concrete din comunitatea care așteaptă de la el decizii corecte, sprijin în caz de nevoie, succes în activitate

Profesorul, managerul clasei de elevi

Profesorul conduce direct și autonom foarte multe activități, fie la nivelul microgrupului de elevi, fie la nivelul claselor, fie la nivelul școlii. El se afla într-un **continuu raport partenerial cu elevii din perspectiva educațională, formativă.** Profesorul trebuie să-și asume un set de responsabilități, având atribuții sporite la nivelul unei clase.

Pentru dascălul din școala de acum și pentru cel din școala de mâine, managementul este și va fi o provocare tot mai mare. Profesorul este implicat

plinar în ceea ce se cheamă a fi "managementul schimbării".

Rolurile pe care le îmbrățișează profesorul, în calitate de conducător, sunt multiple. Potrivit lui **D. Hainant**, rolurile pe care profesorul le poate activa și utiliza în diferite stadii și forme ale procesului didactic ar fi următoarele: **receptor și emițător** al diferitelor mesaje, participant în activitățile specifice; realizator, **proiectant, organizator, responsabil al unor acțiuni; de decizie, în selecția obiectivelor, conținuturilor, strategiilor, resurselor**; de sursa de informare, model de comportament, purtător de valori; de consiliere, ghidare; de apărare, protecție.

În raport cu toate aceste roluri, profesorul e factorul cel mai interactiv la nivelul clasei, aflându-se în contact nemijlocit cu elevii. În timpul predării lecției el utilizează o anumită strategie, reușind să mențină clasa de elevi într-o situație interactivă, fiecare elev în parte și toți împreună fiind parteneri, într-un proces condus delicat și discret de către omul de la catedră.

Profesorul -manager ca profesionist

Pentru a fi un manager eficiental educației prin predarea – învățarea disciplinei sale, **profesorul trebuie să aibă o concepție largă asupra educației și instruirii, abordării interdisciplinare, o înțelegere clară a funcției manageriale și a rolurilor derivate, a punerilor în aplicare pentru variatele situații educaționale.**

Profesorul manager poate deveni astfel profesionist în educație, conducerea ei fiind o atribuție intrinsecă, o condiție fundamentală.

Astfel se diferențiază de alte domenii unde profesiunea de manager este complementară pentru un specialist.

„Profesionalizarea managerială inclusă” a educatorului se manifestă apoi și ca un înalt nivel al concepției, al filozofiei muncii, al elaborării problemelor umane, al activității, ca o problemă de atitudine, pe lângă formarea capacităților și competențelor pedagogice propriu – zise, de specialitate.

Niveluri ale managementului strategic din sistemul educațional

Învățământul românesc, din perspectiva conducerii lui, are o anumită structură sau niveluri de etajare. Putem vorbi, așadar de un sistem instituțional al conducerii învățământului, între elementele acestuia existând, potrivit lui I.Jinga sunt "legături de subordonare și /sau de conlucrare în raport de atribuțiile funcționale stabilite prin lege și prin alte acte normative."

Principiul care stă la baza sistemului instituțional al conducerii învățământului este acela al îmbinării conducerii unitare a învățământului cu autonomia locală și instituțională.

Vorbind despre rostul conducerii învățământului. I.Jinga crede că acesta are drept scop realizarea funcționării corespunzătoare a întregului sistem, atât în ansamblul său, cât și la nivelul fiecărui element "adoptându-l și racordându-l neconținut la cerințele dezvoltării economice, științifice și culturale ale societății, dezvăluind și înlăturând la timp neajunsurile, obstacolele care apar în procesul realizării obiectivelor propuse."

Sistemul de învățământ românesc este condus pe trei niveluri distincte, dar nu separate între ele. Acestea sunt:

- **managementul strategic**, exercitat la nivel național;
- managementul tactic, la nivel teritorial și al universităților;
- managementul operativ, specific instituțiilor de învățământ de la grădiniță și facultăți.

Între acestea există atât legături de conducere cât și de subordonare, în raport cu atribuțiile și cu finalitățile fiecăruia. (Gheorghe Simionescu, 2009)

Managementul strategic se realizează la nivel național, grație activității unor instituții cum sunt: Parlamentul, Guvernul și Ministerul Educației.

La nivel național se stabilesc orientările, obiectivele și direcțiile întregului învățământ, în legătură directă cu finalitatea educației, dar și cu obiectivele strategice ale Guvernului și cerințele de dezvoltare economico-socială a țării. Așa cum îi spune și numele, **managementul**

strategic nu se schimbă după conjuncturi sau modificări sezoniere. El se definește prin stabilitate, coerența și reglementări stricte. Managementul strategic implementează în învățământ politicile și strategiile de guvernare.

Managementul întrunește condițiile unei profesii pentru că necesită o pregătire, urmărește obținerea unor rezultate, prin eforturi comune, solicită participarea continuă.

Importanța planificării strategice la nivelul unei organizații

Potrivit lui H. Mintzberg organizațiile trebuie să planifice **pentru a-și coordona activitățile, întrucât planurile și planificarea pot servi ca mecanisme importante pentru a reuni activitățile disparate**. Organizațiile sunt “aranjamente raționale”, de persoane și de propuneri de activitate reunite în planuri. Coordonarea acestora se poate face prin controlul direct exercitat de un lider. **Organizațiile trebuie să planifice pentru a se asigura că viitorul este corect înțeles și luat în considerare dar și pentru a fi raționale, adică adaptate cerințelor pieței și**

conjuncturii economice. Planificarea strategică este importantă nu prin ceea ce este, ci prin ceea ce simbolizează iar eforturile managerilor sunt presupuse a fi mai eficiente decât cele ale altor persoane din organizație.

Potrivit lui I. A. Desremaux **fiecare dintre formele de planificare strategică exprima o preocupare dominantă pentru managementul organizației** astfel planificarea poate fi percepută ca: un **sistem centralizat de control**, reprezentând dorința managementului general de a avea un mai bun control asupra alocării și utilizării resurselor; un **cadru propice pentru inovare**, adică promovarea inițiativelor locale, la nivelul subdiviziunilor organizatorice, evitând ca birocrăția și centralizarea să distrugă inovația și creativitate; un **cadru pentru învățare**, reflectând activitatea specifică prin care membrii organizației învață să se adapteze unui mediu imprevizibil și în continuă schimbare.

Bibliografie

1. Avasilcăi Silvia,
“Strategii de afaceri”,
Note de curs, Iași,
2015
2. Zorlențan T., Burduș
E., Căprărescu
G. “Managementul
organizației” București,
Editura Economică,
1998
3. Prodan
Adriana “Management
ul de succes.
Motivație și
comportament.” Iași,
Polirom, 1999
4. Jinga Ion,
“Conducerea
învățământului.
Manual de
management
educațional”
București, Editura
Didactică și
Pedagogică, R.A.,
1993
5. Coste Valeriu,
Managementul în
școli” Iași, Editura
Spiru Haret, 1995
6. Josifescu Ș. și alții,
“Manual de
management
educațional. Pentru
directori de unități
școlare.” București,
Editura Pro Gnosis,
2000
7. Meryem Le Saget
“Managementul
intuitiv. O nouă forță.”
România, București,
Editura Economică,
1999,
8. Corneliu Russu,
“Management
strategic”, Editura All
Beck, București, 1999
9. Nicolescu Ovidiu,
Verboncu Ion, 1999
“Management”
București, Editura
Economică, 1997
10. Nicolescu și I
Verboncu, “Strategii
manageriale de
firma”, Editura
economică, București,
1996
11. Ion Popa,
“Management
strategic”, Editura
Economică, București
2004
12. Magdalena Platis,
“Manual de secretariat
si asistenta
manageriala, 2003
(<http://ebooks.unibuc.ro/StiinteADM/secretariat/12.htm>)
13. Gheorghe
Simionescu,
“Managementul
organizației / institutiei
școlare”, 2009
(<http://cadredidactice.ub.ro/gheorghesimionescu/files/2011/02/capitolul-3.pdf>)
14. Nicolae Stan,
“Introducere in
managementul
Educational”, 2010.
(http://www.ueb.ro/dpdp/introducere_in_management_ed.pdf)

**„EFFECTIVE SCHOOL LEADERSHIP”,
MOBILITATE ERASMUS+ DIN CADRUL
PROIECTULUI KA121-SCH-000058562 COORDONAT DE C.C.D. NEAMȚ**

PROF. GRIGORIU ȘTEFAN, C.S.E.I. TG. NEAMȚ

În perioada 31 iulie – 5 august 2023, alături de alți directori de școli din România, Italia și Grecia, am participat la Dublin, în Irlanda, la cursul de formare „Effective School Leadership: Implementing Continuing Learning for All”. În traducere tema acestui curs ar fi „Conducere școlară aplicativă: implementarea învățării continue pentru toți”. Așadar a fost vorba despre un curs practic în care directori de școli, cu mai multă sau mai puțină experiență, am învățat câteva lucruri despre cum să implementăm învățarea continuă la toți cei din școală: elevi, profesori și, indirect, părinți. Cursul se află în portofoliul Europass Teacher Academy și a fost organizat preponderent interactiv, adică am avut de învățat de la formator, domnul Robert Schwamborn,

dar și unii de la alții, pe tot parcursul său.

În prima zi a cursului ni s-a făcut o prezentare generală a acestuia (și a regulamentului), a organizației ETA și a orașului Dublin. La prânz a fost organizat un târg de produse tradiționale, „food fair”. În prealabil toți participanții am fost rugați să aducem produse alimentare tradiționale zonei/țării din care provenim. Astfel s-au adunat, de la toate cursurile organizate în acea perioadă, mese cu alimente din: România, Italia, Grecia, Germania, Franța, Letonia, Polonia și alte țări europene. A fost un schimb extraordinar de arome și gusturi, am avut oportunitatea să întâlnim colegi profesori din alte țări europene și să schimbăm impresii (nu doar despre

mâncarea fiecăruia). Cursul a continuat apoi cu exerciții de lucru în echipă și prezentări pe tema așteptărilor și obiectivelor pe care ni le-am stabilit.

În doua zi a fost abordată o temă clasică din leadership și anume despre stilurile de conducere, modele de lideri și identificarea propriului nostru stil ca lider. Ca să poți îmbunătăți ceva trebuie să cunoști în detaliu acel lucru așa că a fost un exercițiu foarte bun să ne autoanalizăm și să identificăm cărui stil aparținem mai mult. Au urmat discuții și prezentări despre cultura organizațională (în general și despre a fiecăruia în particular), despre delegarea sarcinilor și macromanagement, în special despre managementul timpului și

modul de prioritizare a sarcinilor. Aici este foarte utilă diagrama cu patru cadrane de împărțire a sarcinilor în funcție de cât de urgente/ cât de importante sunt: foarte urgent-foarte important / foarte urgent- puțin important / puțin urgent-foarte important / puțin urgent- puțin important. Echilibrul dintre activitățile de formare și cele culturale a fost bine păstrat de către organizatori, așa încât în după-amiaza acestei zile a fost realizat un tur ghidat al orașului Dublin, care este încântător.

În a treia zi de curs am învățat să folosim un alt instrument util în management / dezvoltare profesională și anume diagrama KASAB. Aceasta se poate realiza pentru orice temă de interes/problemă la nivelul unei școli (de exemplu, nevoia de perfecționare în domeniul integrării copiilor cu CES sau creșterea absenteismului în rândul elevilor), și este formată din 4 coloane sau mai multe și 6 rânduri. Pe prima coloană sunt trecute în ordine nivelurile la care se dorește să se producă schimbări: cunoștințe, atitudini, deprinderi, aspirații și comportamente. În a doua

coloană, care este presetată, este notat pentru fiecare nivel o definiție clară a acestuia (de exemplu, în caseta de la nivelul „cunoștințe” sunt trecute: informații, teorii, principii, rezultate ale unor cercetări etc.). A treia coloană este dedicată elevilor (în casetele din această coloană se va nota ceea ce elevii vor trebui să cunoască, ce atitudini să aibă etc.). În a patra coloană se trec atribuțiile profesorului/profesorilor pentru ca elevii să dobândească acele cunoștințe, să aibă acele atitudini etc. Pot exista și alte coloane pentru director, pentru părinți/comunitate în care se va specifica rolul acestora în atingerea obiectivelor pe fiecare nivel al temei de interes. Diagrama poate fi realizată de profesor/director pornind de la nivelul aspirațiilor și apoi se competează pe rând și celelalte niveluri.

A patra zi s-a desfășurat în ritmul deja învățat, cu jocuri de energizare, cu prezentări și discuții despre crearea unei viziuni, a gândirii strategice, despre mentorat, coaching și oferirea de feedback, despre crearea de medii sigure și generarea încrederii. De

asemenea tot în această zi au început și prezentările noastre despre locul din care venim.

A cincea zi de curs a constat în finalizare prezentărilor propriului program de dezvoltare profesională, reflecții asupra a ceea ce am învățat în aceste zile și ceremonia de absolvire a cursului.

În ultima zi a fost organizată o excursie de 8 ore în afara Dublinului, unde am vizitat două locuri emblematice ale Irlandei: Glendalough și Russborough House.

Datorită acestei mobilități am vizitat o nouă țară, am cunoscut oameni interesanți, am văzut locuri frumoase și am învățat lucruri practice care mă vor ajuta să îmi realizez mai bine activitățile. Îi îndemn pe toți colegii profesori și directori să caute și să aplice pentru a merge în mobilități pentru că au numai de câștigat.

**ERASMUS+ ȘI PROVOCĂRILE LUMII CONTEMPORANE
FACING BEHAVIOURAL PROBLEMS-INDISCIPLINE, RACISM AND
BULLYING IN THE CLASSROOM
(2022-1-RO01- KA122-SCH-000077858)
CURS DE FORMARE PENTRU PROFESORI:
OCTOMBRIE 2022 – SEPTEMBRIE 2023**

**PROF.TODIRESEI MAGDALENA-LIVIOARA
LICEUL ECONOMIC „ALEXANDRU IOAN CUZA” PIATRA-NEAMȚ, JUD.NEAMȚ**

Proiectul ***Gestionarea eficientă a problemelor comportamentale de indisciplină și bullying la clase*** aprobat în anul 2022, are drept scop creșterea calității serviciilor educaționale prin dezvoltarea competențelor profesionale și personale ale personalului didactic, prin cursuri finanțate de Programul Erasmus+, necesare reducerii abandonului școlar, îmbunătățirii rezultatelor școlare a elevilor din grupurile de risc și crearea unui mediu pozitiv în școală. La nivelul unității școlare au fost selectați 18 profesori (15 participanți și 3 rezerve) pentru 3 fluxuri. La cursul de formare ***Gestionarea eficientă a problemelor***

comportamentale de indisciplină și bullying la clase organizat de F.G.G EduCulture Center Education Ltd Limassol Cipru în perioada octombrie 2022 – mai 2023 au participat câte 5 cadre didactice de la Liceul Economic „Alexandru Ioan Cuza” Piatra Neamț, pentru fiecare flux.

Bullyingul este un fenomen caracterizat prin agresiunea unei persoane asupra alteia. De multe ori începe ca un joc, dar se transformă treptat într-un

abuz generând probleme foarte grave. Observând ceea ce se întâmplă în jurul nostru putem afirma că nu există doar un factor care determină o persoană să fie în pericol de a fi agresată sau de a agresa pe alții. Fenomenul bullying poate avea loc oriunde – la școală, la locul de joacă, în cercul de prieteni, în familie, la locul de muncă, pe internet.

Acesta este prezent sub diverse forme: fizic, verbal, informatic și se găsește la toate nivelurile unei societăți, inclusiv în mediul educațional.

Așa cum se știe bullyingul poate avea urmări periculoase asupra dezvoltării normale, echilibrate, atât a persoanei agresate, cât și a celui care

agresează. Alături de bullying, rasismul și discriminarea au luat amploare în ultimii ani, urmare acestui fapt fiind conștientizarea profesorilor și a celorlalți factori educaționali cu privire la rolul lor în reducerea acestor fenomene cu impact negativ asupra întregii societăți.

Temele abordate în cadrul cursului au fost: eficientizarea managementului educațional și comportamental; impactul digitalizării în educația formală și nonformală; forme ale bullyingului și ale indisciplinei în context educațional; combaterea rasismului și a diverselor forme de discriminare; oportunități și probleme ale diverselor sisteme educaționale europene (de exemplu: România, Cipru și Estonia). Adesea copiii care

sunt hărțuiți nu cer ajutor. Recunoașterea semnelor de alarmă trebuie să fie primul pas important al școlii din care face parte pentru a lupta împotriva bullyingului.

Există diverse semnale ce indică faptul că cineva este afectat de un astfel de comportament – fie că este agresat, fie că agresează pe alții.

Fiecare cadru didactic este conștient de efectele negative ale acestui fenomen, cu impact asupra sănătății mintale, stării emoționale, împingând pe cei implicați, uneori, spre consumul de droguri sau sinucidere.

Bullyingul poate agrava o situație preexistentă nefavorabilă precum problemele familiale, depresia sau experiențele anterioare de abuz. Temându-se să nu fie judecați de adulți sau de alți copii, victimele nu cer ajutor acasă sau la școală.

Iată de ce este nevoie să se vorbească despre bullying, înainte ca acesta să se întâmple, stabilindu-se un cadru care previne agresiunea și ajută, atunci când este cazul la soluționarea ei.

Informațiile teoretice prezentate de formator au fost completate de activități practice individuale și de grup valorificând experiența personală și culturală a tuturor participanților.

Considerând că reducerea cazurilor de violență și bullying din școli este una dintre prioritățile programului pentru educație și formare Erasmus +, în fiecare zi de curs au avut loc dezbateri privind politicile, măsurile și planurile europene din domeniul educațional și impactul acestora în situații concrete. Activitățile desfășurate la sediul EduCulture au fost urmate de programe ce au permis cunoașterea diferitelor aspecte istorice, culturale și de civilizație ale Ciprului din antichitate și până în prezent.

Dintre obiectivele vizitate amintim: templul lui Apollo, satul Odomos, stânca Afroditei, Castelul din Limassol și cel din Paphos, mormintele regilor etc. Ciprul s-a dezvăluit ca o țară cu o frumusețe aparte, izvorând din spiritul oamenilor care trăiesc în acest spațiu solar și din bucuria pe care o oferă natura vizitatorilor.

La răscrucea a trei continente, această insulă reușește să armonizeze , în

prezent, mentalități diverse fiind un exemplu pozitiv de interculturalitate. Insula Afroditei rămâne în sufletul celui care o descoperă ca un loc aparte cu străduțe înguste, cu elemente de arhitectură în care mai poți descoperi istoria tumultoasă a Europei.

Revenind din Cipru, cadrele didactice care au participat la activitățile desfășurate în cadrul proiectului **FACING BEHAVIOURAL PROBLEMS-INDISCIPLINE, RACISM AND BULLYING IN THE CLASSROOM** au apreciat șansa pe care au avut-o de a-și îmbunătăți abilitățile de comunicare în limba engleză, abilitățile de comunicare și relaționare interpersonală, dar și cele de adaptare la contexte culturale noi.

CARAGIALE ÎN EDIȚII BIBLIOFILE DIN COLECȚIA BIBLIOTECII CASEI CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

BIBLIOTECAR ANA MACOVEI CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

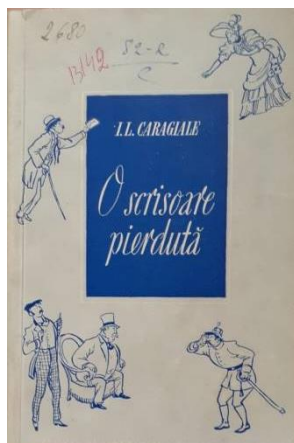
Apărute în nenumărate ediții, operele lui I.L. Caragiale ne surprind și ne stârnesc curiozitatea, mai ales că este un scriitor ce a abordat o paletă largă de specii literare și a încântat generații de elevi. Găsim interesante, în colecția bibliotecii Casei Corpului Didactic Neamț, cărțile tipărite în perioada 1949-1963, la diverse edituri.

Tipărită în anul 1949, cartea ***O noapte furtunoasă. Comedie în două acte***, apare la București la Editura de Stat, într-o ediție de buzunar, format B5 cu o copertă ce ne amintește de simplitatea primelor afișe menite să atragă spectatori la teatru.

Textul scrierii este așezat pe două coloane asemenea machetării ziarelor, în ideea facilitării lecturii operii.

Din anul 1950 ne atrage atenția ***O scrisoare pierdută. Comedie în patru acte*** carte cu o copertă ce prezintă în mod caricatural personajele principale iar în text găsim note de subsol ce explică în context, anumite cuvinte și evenimente istorice.

Tot din anul 1950, în colecția Clasici Români, apare la Editura de Stat, în trei volume, Opere de I.L. Caragiale.

Primul volum ce conține **Teatru și nuvele** se deschide cu Studiu introductiv semnat de Silviu Iosifescu. Volumul doi conține **Momente și schițe**, în număr de 67. Volumul trei conține **Proză, versuri, articole politice și literare**. Fiecare din cele trei volume se deschide cu câte un portret alb-negru al lui I.L. Caragiale, portret de tinerețe, de maturitate și de bătrânețe.

În 1952, opera este reeditată la Editura de Stat pentru Literatură și artă, cu o altă prezentare grafică a copertei.

Întreaga colecție de **Opere** din cele două ediții, o vom regăsi în diverse alte reeditări, sub formă de selecții. În colecția **Biblioteca pentru Toți** de la Editura

pentru Literatură și artă a Uniunii Scriitorilor din R.P.R., sunt reluate din volumul doi, **Momente și schițe**, un număr de 22 de schițe, culegerea și prefața aparținând lui Mihail Petroveanu. ("Cea mai înaltă cinste pe care o primește un scriitor este permanența lui în conștiința poporului său" pag. 25.....) Tot în colecția **Biblioteca pentru Toți**, în anul 1952, respectiv 1956, apar la Editura de Stat pentru Literatură și Artă, **Povestiri** respectiv **Teatru** cu **Notă asupra ediției** în care se precizează faptul că s-a folosit textul ediției din 1894, apărut la Iași la Editura Frații Șaraga.

Editura Tineretului tipărește volumul omagial **Momente și schițe. Culegere**, cu desene realizate de Aurel Jiquidi, fiul lui Constantin Jiquidi, primul grafician român.

Ilustrație la schița **Atmosferă încărcată**

La 30 ianuarie 1952, se împlinesc o sută de ani de la nașterea marelui scriitor iar acest volum cheamă cititorii de toate vârstele să descopere personajele lui Caragiale, prin inserarea schițelor realizate de A. Jiquidi.

Colecția Tineretului Sătesc a Editurii Tineretului, editează tot în 1952, cu aceeași ocazie, o broșură ce conține schițele : **Arendașul român, Premiul întâiu, Două loturi, În vreme de războiu**, două din ele fiind completate cu ilustrațiile lui A. Jiquidi.

Cartea **I.L. Caragiale-Schițe**, apărută în 1958, are 96 pagini, în care personajele caragialiene sunt redată caricatural de ilustratorul Mihail Gion. Cu excepția copertei realizată în tuș și acuarelă, ilustrațiile sunt schițe în tuș, ce evidențiază titlul cărții. Titlurile celor 9 schițe alese sunt încadrate în desene în tuș ce prind într-un cerc, ca o horă, derularea evenimentelor descrise.

Din 1963, de la Editura Tineretului, colecția Biblioteca Școlarului, biblioteca CCD Neamț deține volumul **Nuvele și povestiri**, carte ce menționează la sfârșitul fiecărei nuvele sau povestiri, data primei apariții în volum sau periodic.

Persoanele bibliofile, iubitoare sau colecționare de cărți rare și vechi, sunt invitate să recitească opera lui I.L. Caragiale din colecția bibliotecii CCD Neamț, descoperind modul de prezentare a acestora de-a lungul anilor, în perioada 1949-1963.

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ – COMPONENTĂ ÎN FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

PROFESOR ANTOCI GENOVEVA
LICEUL TEORETIC „VASILE ALECSANDRI” SĂBĂOANI, JUDEȚUL NEAMȚ

Motto: „Toți egali, toți diferiți” (Deviza Consiliului Europei)

Într-o epocă în care unul dintre cuvintele foarte des vehiculate este schimbarea, valorile pe care vechii greci își întemeiau existența - Adevăr, Bine, Frumos – sunt completate de valorile care fac parte din patrimoniul cultural european; aceste noi valori sunt legalitatea, libertatea, egalitatea, fraternitatea/solidaritatea și sentimentul creștin al sacralului.

Omul este o ființă culturală și, în consecință, una educabilă, permeabilă la contactele, dialogurile, influențele și idiosincraziile culturale.

Educația, definită în termeni de proces, semnifică o transformare intenționată, pozitivă și pe termen lung a

ființei umane, în perspectiva unor finalități explicit formulate, elaborate la nivelul macrostructurii societății.

Ea este, deopotrivă, un proces individual, de transformare a umanului pe baza apropiierii intelectuale a culturii (de umanizare) și un proces social de transformare a omului pe baza apropiierii pe termen lung și planificat a unor forțe esențiale fixate în valorile culturii (de socializare).

Educația interculturală permite structurarea unei identități culturale deschise, având ca scop: îndrumarea tinerilor pentru a asimila o cultură în perspectivă antropologică; înțelegerea punctului de vedere al altuia prin poziționarea relativistă; legitimarea identității culturale, împiedicând sacralizarea; asigurarea respectului diferențelor, dar

în cadrul unor sisteme de atitudini reciproce.

Educația interculturală și-a făcut apariția pe agenda politică a Europei odată cu școlarizarea copiilor imigranților din societățile vest-europene. S-a conștientizat atunci pentru prima dată că existența unor grupuri provenite dintr-un fond cultural diferit de cel al populației majoritare poate constitui o provocare.

În acest prim stadiu al educației interculturale, diferența este percepută și tratată ca o țară. Urmează apoi stadiul în care copiii imigranților li se recunoaște dreptul de a beneficia de ore de studiu al propriilor limbi, culturi și religii, însă în afara procesului de școlarizare din sistemul de învățământ formal, și în afara oricărui dialog intercultural cu elevii majoritari. În cel de-al treilea stadiu, paradigma actuală a

educației interculturale, diferența constituie o bogăție și se promovează dialogul intercultural între diferitele grupuri din societate.

Școala are rolul de a forma indivizi adaptați și adaptabili la mediul social propriu unui cadru temporal și spațial delimitat. Educația este astfel procesul prin care indivizii învață să funcționeze în mediul lor social, prin transmiterea normelor sociale și a regulilor explicite sau implicite ale culturii naționale.

În raportul UNESCO privind educația secolului XXI, învățământul este reprezentat ca sprijinindu-se pe patru stâlpi, ca patru componente de bază ale educației: deprinderea de a ști, de a face, de a trăi împreună cu ceilalți și deprinderea de a fi. Educația interculturală corespunde celui de-al treilea stâlp al educației: deprinderea de a trăi împreună cu ceilalți.

La nivelul scolii, educația interculturală are ca obiective majore: păstrarea și apărarea diversității culturale, precum și formarea competențelor interculturale ale elevilor, respectiv al viitorilor cetățeni.

Desfășurată în școală, educația interculturală îi vizează pe toți elevii,

autohtoni sau imigranți, propunându-și să îi sensibilizeze la respectarea diversității, toleranță și solidaritate.

Din punct de vedere social, educația interculturală încurajează contactele, comunicarea, schimburile, care au ca rezultat micșorarea „distanței sociale”. Formarea și dezvoltarea spiritului de toleranță constituie un deziderat major al educației interculturale.

Rolul profesorului este acela de a valoriza culturile de origine ale elevilor, sensibilizându-i la diversitatea culturală, surmontând prejudecățile și stereotipurile și practicând un comportament nediscriminatoriu.

Educația interculturală promovează perspectiva conform căreia nicio cultură nu este mai bună sau mai rea decât cealaltă, că nu există o ierarhie a culturilor.

Educația interculturală îi îndrumă pe tineri să își adapteze modul în care privesc grupurile culturale și indivizii aparținând grupurilor culturale, să îi asculte și să-i înțeleagă în mod activ, pentru a le oferi spațiul în care să își manifeste liber identitatea culturală. În acest proces, ei

învață să se abțină de la etichetarea oamenilor, de la încadrarea lor în categoriile care au fost deja create înainte de contactul efectiv.

În ceea ce privește comunicarea didactică într-o situație interculturală, profesorul este cel care conduce comunicarea și trebuie să conștientizeze mecanismele care pot duce la distorsiuni sau chiar la conflicte atât la nivelul elevilor cât și la nivelul propriei persoane. Una din exigențele formării cadrului didactic este aceea de formare a competențelor interculturale.

Principiile care stau la baza educației interculturale sunt: respectul diversității, și cel al echității.

Încurajând atitudinea interculturală, se deschide calea spre dialog și comunicare între grupurile culturale, cu consecințe benefice asupra înțelegerii dintre ele. Cultivând valori precum respectul pentru celălalt, toleranță față de diversitate, complementaritatea dintre valori, școala este în măsură să fructifice bogăția potențială a multiculturalității fără a anula identitatea nici unei culturi.

Bibliografie:

Cucoș, C., *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale.*, Iași, Ed. Polirom, 2000.

Cucoș, C., Cozma, T., *Locul educației pentru diversitate în ansamblul problematicii educației contemporane*, În Cozma, T. (coord.), *O nouă provocare pentru educație: interculturalitatea.*, Iași, Ed. Polirom, 2001.

Dasen, P., Perregaux, C., Rey, M., *Educația interculturală – experiențe, politici, strategii.*, Iași, Ed. Polirom, 1999.

MIȘCAREA FEMINISTĂ ÎN SOCIETATEA ROMÂNESCĂ

PROFESOR VOINIA ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA TIMIȘEȘTI
LOCALITATEA TIMIȘEȘTI, NEAMȚ

Începutul secolului al XX-lea a cunoscut o intensă activitate prin care se milita pentru drepturile femeii, o adevărată mișcare feministă – asociații și conferințe – revendicând drepturi civile și politice, acțiuni precedate de numeroase eforturi de a înlătura statutul anacronic al femeii, încă de la jumătatea veacului anterior.

În 1894 se înființa **Liga Femeilor din România** care urmărea: înlăturarea unor interdicții și a minorității femeii, ca aspecte juridice ce țin de capacitatea de exercițiu; dobândirea dreptului de a profesa în meserii ce erau considerate accesibile doar bărbaților; susținerea pentru câștigarea mijloacelor de existență. Preocuparea pentru emanciparea femeii cunoscuse o amploare globală.

La noi, lupta inițială trebuia să înlătore prejudecăți ce desconsiderau femeia, statuând precepte conform cărora inteligența să se măsoare prin produsele sale și nu prin cântărirea creierului; femeii să i se asigure aceeași educație. La 29 martie 1898, în Aula Universității din Iași, cauza femeii a fost susținută de C.V. Ficșinescu prin **Conferința despre emanciparea femeii**. „Femeia are același drept la lumină și la viață”, afirma politicianul. Sintagma „Femeia trebuie să fie soție și mamă” se impunea a fi înlăturată, deși ea „... este roaba care de sute de ani așteaptă dreptate”. Femeia își va păstra rolul său, creșterea și educarea fiilor, se va ocupa de căminul conjugal, dar se impunea o reformă a instrucției acesteia, și chiar a codului civil.

De exemplu, femeia măritată care avea avere – parafernă – nu o putea înstrăina fără voia bărbatului; mulți bărbați se căsătoreau cu femei bogate, le ruinau și le trimiteau la familii lor, însoțite de copii, pentru a se sustrage întreținerii.

În 1912, apărea la Iași revista lunară „Viitorul Româncelor”, sub coordonarea Adelei Xenopol. Publicația ilustra eforturile femeilor pe tărâmul vieții publice și, mai ales, aducea la cunoștința publicului mișcarea feministă din Bucovina, printre ale cărei scopuri se înscriau: oprirea „înstrăinării de neam și limbă”; educarea fetelor și dezvoltarea industriei casnice prin care se putea asigura un câștig.

De altfel, „A ține o gospodărie necesită cunoștințe, abilități, ia timp, conține rutină, aduce satisfacții și insatisfacții, se

poate măsura, este recompensat altfel decât în bani.” Inferioritatea intelectuală a femeilor, la sfârșitul secolului al XIX-lea, se reflecta în sistemul de învățământ. Date relevante s-au obținut prin observarea numărului de femei care puteau semna la căsătorie: în orașe, din 100 de femei, semnau aproximativ 35; la sate, din 100 de femei, semnau patru sau cinci. Tot în acea perioadă, se afirma prima femeie care a absolvit învățământul superior românesc – Maria Zaharescu, Facultatea de litere și filozofie de la Universitatea din București. Elena Densușianu devenea, după completarea studiilor în Franța, în anul 1910, doctor docent. Pentru marea masă de femei, instruirea rămâne o problemă de soluționat alături de alte aspecte ale emancipării femeii.

Eugenia de Reuss-lanculescu, scriitoare și inspector școlar, președinta asociației „Emanciparea femeii”, înființată în 1911, a ținut la Congresul din Galați al „Asociației pentru înaintarea și răspândirea științelor” Conferința „Femeia română și politica”. Principiile sale pun pe primul loc individul și fericirea acestuia,

delimitându-se de socialism și de revenirea matriarhatului: „Comunitatea e o ficțiune, individul este realitatea...”. Au fost enunțate aici 12 puncte de revendicări, printre care se numără: evaluarea în bani a lucrului soției în gospodărie, admiterea femeilor în învățământul superior și în funcții de directori, modificarea codului civil în privința condiției juridice a femeii, suspendarea prostituției legale, iubirea de patrie și educarea copiilor în patriotism. Numai prin acțiune și implicare, femeia avea să dețină conștiința eului și să-și facă respectată individualitatea.

Un moment important, în demersul emancipării femeii române, l-a reprezentat și „Petiția Ligii Femeilor de la Iași”, adresată Camerelor legiuitoare, la 21 aprilie 1914. Ca primă nemulțumire este nedreptatea ce i se făcea femeii la „măritiș”, ceea ce se întemeia pe o serie de motive și de convenții, dar nu pe dragoste. Feminismul este văzut ca șansa la demnitate, dezrobire morală și la civilizație.

În această perioadă se vorbește despre femeia renăscută, femeia modernă

ce se remarcă prin opere umanitare, îngrijește copiii și oameni neajutorați și luptă împotriva alcoolismului, căruia îi cădea adesea victimă, suferind consecințele materiale și morale de pe urma unui soț care bea. Limitarea femeii a însemnat limitarea întregii societăți. Câștigarea dreptului de vot nu este scopul final al feminismului, ci un factor ce va dezvolta societatea. Femeia trebuie să-și câștige mijloacele de trai fără de care, susțin participantele la congres, ea rămâne dependentă de bărbat și nu ar percepe „mersul timpului”. Femeia este soție, lucrătoare, gospodină, membră a umanității. Ea „începe să creeze abia atunci când își educă copilul...”.

Dincolo de munți, acțiunile feministe rămân la fel de hotărâte. Remarcăm personalitatea Mariei Baiulescu, inițiatoarea și președinta „Uniunii Femeilor Române din Austro-Ungaria”. A participat la înființarea „Societății pentru ocrotirea orfanilor de război” și s-a aflat printre fondatorii „Asociației pentru Emanciparea Civilă și Politică a Femeilor Române”, în anul 1918.

Vorbind de intrarea femeii în viața socială și de

dobândirea dreptului de a profesa alături de bărbați, Eleonora Stratilescu, consemna la Iași, în anul 1915, cazul Ellei Negruzzi care și-a câștigat în instanță dreptul de a fi avocat. Adversarii, cei ce se opuneau progresului femeii, au avut argumente slabe, chiar neînsemnate, cum ar fi cele referitoare la îmbrăcămintea unei femei avocat ori impedimentul de a fi căsătorită.

De asemenea, „Petiția femeilor române din 16 iunie 1917 către Senatul României”, semnată de personalități feminine ale vremii, dintre care amintim – Principesa Olga Sturdza, Principesa Moruzi, Cella Delavrancea – a prevăzut cerința participării femeii la viața politică, înlăturarea condiției de inferioritate, a oricărei sclavii, materiale ori morale. Cu prilejul Marelui Sfat Național de la Sibiu, din 1919, femeilor române li se recunoaște dreptul de vot, urmând a fi susținut în Constituanta țării. În timpul Primului Război Mondial, femeia a fost capabilă a se substitui bărbatului. De aceea, după înfăptuirea Marii Uniri, mișcarea feministă a cerut Parlamentului recunoașterea

egalității pentru toți locuitorii, astfel încât, în revizuirea Constituției să se afirme emanciparea civilă și politică a femeii.

Astfel, programul mișcării feministe făcea referire și la pregătirea femeilor pentru exercitarea conștientă de drepturi.

În anul 1921, reforma administrativă reia problema dreptului de vot pentru femei a guvernului Averescu, recunoscându-le doar dreptul de vot la comună.

Mișcarea femeii române a înregistrat un succes, întrucât legiuitorul a prevăzut în Constituția din 1923 principiul deplinei egalități civile a femeii cu bărbatul. Acțiunile progresiste își largesc arealul prin colaborarea cu organisme europene și prin participări la diferite manifestări ce au ca scop emanciparea femeii. De exemplu, în 1925 s-a desfășurat întâlnirea de la Atena a Miciei Înțelegeri Feminine. Participanta mișcării românești, Alexandra Gr. Cantacuzino, va ține o Conferință la Fundația Carol, în ianuarie 1926, aducând un schimb de vederi referitoare la: discuții asupra Codului Matrimonial ce trebuie să se bazeze pe egalitatea dintre genuri, Statutul

funcționarelor, Dezvoltarea economică.

În anul 1929 s-a constituit Gruparea Națională a Femeilor Române, grupare politică ce urmărea egalitatea politică și implicarea în conducerea țării. Formațiunea reunea toate femeile majore cu cetățenie română.

Institutul Social Român prezenta la 23 februarie 1929 câteva aspecte ce ilustrau progresul mișcării feministe – creșterea de aproximativ patru ori a numărului de studente și de eleve, față de anul 1920, ca afirmare a individualității femeii și a dorinței de a dobândi independență materială.

Emanciparea femeii a fost susținută și de Nicolae Iorga, prin conferințe și intervenții în Parlament, pe teme privind statutul femeilor din România: „Istoria românilor în chipuri și icoane”, 1905; „Viața femeilor în trecutul românesc”, 1910; „Rolul femeii în literatura contemporană”, conferință ținută în Societatea junimistă, 1922, „Discurs la discuția generală a proiectului de Constituție”.

Bibliografie:

1. Câncea, Paraschiva, „Mișcarea pentru emanciparea femeii în România” Editura Politică, București, 1979.
2. Grunberg, Laura, „(R)evoluții în sociologia feministă, Repere teoretice, contexte românești”, Editura Polirom, Iași, 2002.
3. Iorga, Nicolae, „Femeile în istoria neamului nostru”, Editura Cartex, București, 2014.
4. Mihăilescu, Ștefania, „Din istoria feminismului românesc”, Editura Polirom, 2002, Iași.
5. Niel, Mathilde, „Drama eliberării femeii”, Editura politică, București, 1968.

**LANSARE DE CARTE LA CCD NEAMȚ:
G.T. KIRILEANU. MĂRTURII EPISTOLARE DIN ORIZONTUL
"MAMEI BISTRIȚA " ȘI AL LUI "MOȘ CEHLĂU**

**BIBLIOTECAR MACOVEI ANA
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ**

Vineri, 17.11. 2023, la Casa Corpului Didactic Neamț a fost invitat un iubitor de carte complet (jurnalist, bibliotecar, editor și istoric literar), colaborator al bibliotecii CCD Neamț încă din perioada în care a fost director al *Bibliotecii Județene " G.T. Kirileanu"*, profesorul Constantin Bostan.

În anul 2018, a fost alături de bibliotecarii școlari nemțeni la sărbătorirea zilei de **23 aprilie, Ziua internațională a cărții și a drepturilor de autor**, prilej de a lansa cartea **"G.T. Kirileanu. Un destin sub semnul lui Eminescu și Creangă"**.

Bibliotecarii școlari s-au reunit pentru a afla despre o nouă apariție editorială: **G.T. Kirileanu. Mărturii epistolare din orizontul "Mamei Bistrița " și al lui "Moș Ceahlău"**.

<https://www.ccdneamt.ro/new/2023/11/lansare-de-carte-prof-constantin-bostan/>

Avînd o prezență grafică deosebită, punctată cu fotografii de epocă, cartea a apărut la Editura Timpul din Iași și a fost structurată în 11 capitole.

Parafrazînd titlurile operelor dramaturgului american Eugen O'Neill, **Din jale se întrupează Electra și Lungul drum al zilei către noapte**, capitolele 4 și 10, denumite **Din jale și pasiune se întrupează biblioteca**, respectiv **Lungul drum al unei donații către acte**, ne dezvăluie un destin tragic al lui G.T.Kirileanu, desprins parcă din tragedia greacă. Cartea meticuloasă realizată, conține **Indice de nume** ce face mult mai ușoară munca unui cititor interesat de o anumită personalitate istorică ce a corespondat cu ilustrul cărturar.

Subtitlul lucrării lansate, **Patimile unui ctitor de bibliotecă**, ne face curioși să descoperim ultimii ani din viața lui G.T.Kirileanu, petrecuți la Piatra Neamț, între anii 1935-1960.

Într-o atmosferă cordială, autorul lucrării lansate a oferit autografe și cărți, tuturor participanților la eveniment. **Mulțumim!**

UTILIZAREA METODELOR ALTERNATIVE ÎN ACTIVITATEA DE PREDARE

PROF. MACOVEI IONEL ALEXANDRU
COLEGIUL TEHNIC FORESTIER PIATRA-NEAMȚ

Metoda clasică de predare - învățare bine structurată (puțin cam rigidă, uneori) bazată pe transmiterea unui volum important de informații atent selectate, nu trebuie, în opinia mea, îndepărtată, mai ales în contextul în care există o tendință de superficialitate informațională și culturală.

În condițiile actuale de diversificare enormă a surselor de informare, această metodă poate fi destul de plictisitoare (cînd este folosită în mod exagerat) și un pic cam anacronică.

Pentru crearea unei emulații la clasă și creșterea gradului de interes, consider că în acest moment este indispensabilă completarea metodei menționate cu metodele alternative din care voi aminti doar câteva:

- a) Vizita de studii
- b) Realizarea de portofolii individuale și în echipă
- c) Utilizarea resurselor IT (și aici voi face referire la sursele YouTube

Din fericire, în domeniul tehnic forestier în care activez, toate metodele menționate oferă posibilități multiple.

- a) Vizita de studii trebuie organizată corect în prealabil sub aspect logistic și al obiectivelor. Vizitarea unei colecții dendrologice, a unui parc natural sau a unui parc național aduce un plus valoare important pentru elevii ce se pregătesc în acest domeniu. Nici vizitele la agenții economici (ocoale silvice, fonduri de vânătoare, companii care activează în domeniul exploatărilor

forestiere sau al prelucrării lemnului nu sunt de neglijat, asigurând crearea unui orizont informațional corect, realist și bine documentat asupra meseriilor respective.

- b) Realizarea portofoliilor cu obiective clare și realiste stimulează spiritul de observație, fundamentarea cunoștințelor prin observații vizuale, capacitatea de a lucra în echipă și încrederea în sine. Realizarea unor colecții de fotografii, de acte în domeniu, de conuri și semințe care apoi sunt valorificate ca material didactic de către profesorul de specialitate (permite și o creștere a abilităților profesionale ale elevilor de profesională, liceu sau a cursanților de învățământ postliceal)

- c) Utilizarea resurselor IT (canalul YouTube spre exemplu) presupune o colaborare profesională, un

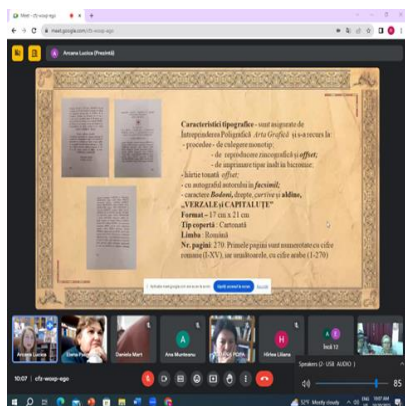
parteneriat profesor- elev.
Sursele sunt vaste dar cred
ca este necesară o selecție
foarte corectă a acestora.
Mă voi referi doar la câteva:

- 1) Informații despre speciile forestiere de arbori și arbuști existente în mediile on-line care pot constitui veritabile atlase color virtuale
- 2) Filmele de specialitate, unele de o calitate deosebită despre producerea puiștilor ornamentali, organizarea de pepiniere silvice, unele fiind, în opinia mea, și puncte de plecare pentru organizarea unor afaceri în domeniu.

BIBLIOTECILE ȘCOLARE, ÎN STRAI DE SĂRBĂTOARE

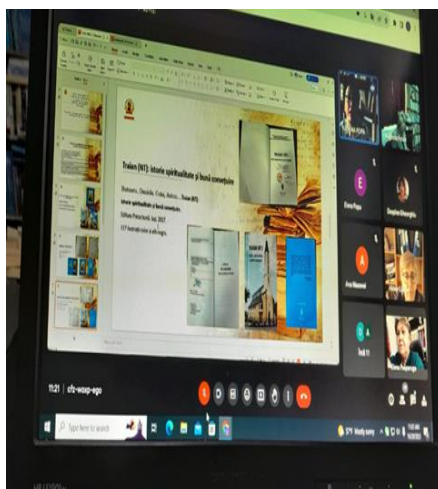
BIBLIOTECAR, REGHINA FOTEA COLEGIUL NAȚIONAL „CALISTRAT HOGAȘ”

Și în acest an, Luna Internațională a Bibliotecilor Școlare a fost celebrată de bibliotecarii școlari din Județul Neamț, sub egida Filialei ABR Neamț, vineri 20 octombrie, prin derularea celei de-a treia ediții a întâlnirii profesionale „VALORI BIBLIOFILE ÎN BIBLIOTECILE ȘCOLARE DIN JUDEȚUL NEAMȚ”.

Evenimentul, menit să aducă în atenția comunității importanța și rolul bibliotecii școlare în educarea elevilor și să promoveze cartea veche, rară și bibliofilă din bibliotecile școlare, a devenit

o tradiție în cadrul manifestărilor consacrate Lunii Internaționale a Bibliotecilor Școlare din județ.

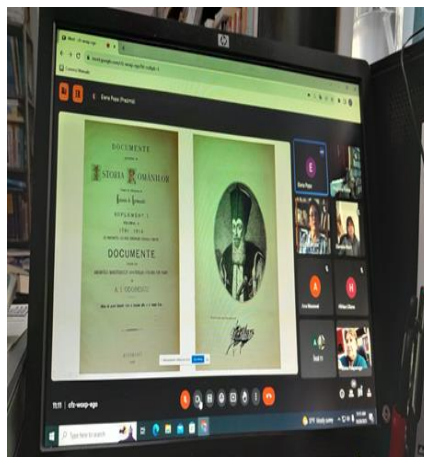
În deschidere, doamna inspector prof. dr. Elisabeta Pascu și doamna director-adjunct prof. dr. Mihaela Cătălina Tărcăoanu, invitate de onoare, au adresat participanților un călduros salut, au subliniat și apreciat activitatea profesională a bibliotecarilor școlari, făcută cu acribie.

Întâlnirea, moderată de doamna Reghina Fotea, bibliotecar la Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, din Piatra-Neamț, s-a derulat în format on-line, pentru a facilita participarea unui număr cât mai mare de bibliotecari din județ.

Implicarea activă și colaborarea extraordinară a bibliotecarilor școlari au contribuit la crearea și derularea unui eveniment de amploare, cu prezentări notabile, după cum urmează:

- Joc secund de Ion Barbu, ediție bibliofilă – bibliotecar Lucica Arcană;
 - Agiazmatar, anul 1950 – bibliotecar Claudia Rusu;
 - Caragiale în ediții bibliofile din colecția bibliotecii Casei Corpului Didactic Neamț – bibliotecar Ana Macovei;
 - Lucrări monografice ale localității Săbăoani – file de istorie – bibliotecar Iuliana Popa;
 - Monografia domeniului Borca și Sabasa de Augustin Berian – bibliotecar Despina Gheorghiu;
 - Biblioteca Seminarului de la Neamț, locaș de formare teologică și culturală – bibliotecar Cristina Grigore;
 - Vânători-Neamț, file de monografie – bibliotecar Loredana-Maria Lupu.
 - Documente Hurmuzachi în biblioteca CNPR – bibliotecar Elena Popa;
 - Curiozități tipografice din Biblioteca „Veronica Micle” a Colegiului Național „Calistrat Hogaș” – bibliotecar Reghina Fotea;
- Seriozitatea cu care au fost pregătite și prezentate cele nouă lucrări, calitatea acestora ne demonstrează că avem, așa cum am putut observa și la edițiile precedente, bibliotecari cu pregătire temeinică și vocație adevărată.
- În urma propunerii de a se organiza o expoziție cu ediții bibliofile din colecțiile bibliotecilor școlare din județul Neamț, venită din partea doamnei inspector prof. dr. Elisabeta Pascu, participanții au fost de acord cu organizarea unei expoziții itinerante cu ediții bibliofile rare, care ar urma să fie găzduite în școlile și colegiile din județ.
- Dialogul fertil, dezbaterile privind cartea bibliofilă, au transformat întâlnirea într-o experiență plăcută, de neuitat pentru participanți, aceștia manifestând dorința reală de a participa la o viitoare ediție.

STUDIU DE SPECIALITATE DESPRE EVOLUȚIA UNOR EFFECTIVE DE VÂNAT ÎN ȚARA NOASTRĂ

PROF. MACOVEI IONEL ALEXANDRU
COLEGIUL TEHNIC FORESTIER PIATRA-NEAMȚ

Diversitatea climatică, pedologică și de relief contribuie din plin la existența unei faune cinegetice bogată în specii bine reprezentată în teritoriu. Ne mândrim cu efective importante de cervide, mistreți dar și de specii răpitoare cu exemplare de o calitate deosebită.

Asupra efectivelor speciilor răpitoare își propune prezentul studiu o scurtă analiză.

Să le discutăm punctual. Efectivele de lupi bine reprezentate în anii '50-'60 ai secolului trecut, au cunoscut ulterior o regresie datorită combaterii răpitoarelor care se practică în fondurile de vânătoare cu arma sau prin metode total interzise în momentul actual (capcane sau folosirea unor substanțe otrăvitoare). A urmat o perioadă de regres a

populațiilor de lup astfel că la sfârșitul anilor '80-începutul anilor '90 se pune foarte serios problema protejării speciei aflate în curs de dispariție și pe la începutul acestui secol vânătoarea la lup a devenit prohibită. În aproximativ 20 de ani, efectivele s-au refăcut fiind destul de bine reprezentate în momentul actual și în anumite zone depășind bonitatea fondurilor de vânătoare.

Deja este necesar să clarificăm unii termeni cum ar fi : bonitatea fondurilor de vânătoare, efectiv real, efectiv optim și spor natural.

Bonitatea este capacitatea fondurilor de a asigura condiții de hrană și adăpost pentru speciile de vânat.

Efectivul optim este reprezentat de numărul de animale pe specii care pot

habita într-un fond fără a produce pagube. Se determină prin studii de specialitate.

Efectivul real – numărul real de exemplare pe specii existente la un moment dat în teren. Se determină prin observații periodice și inventarieri.

Plecând de la acești termeni se face o scurtă analiză și a efectivelor de urs. Până acum 15 ani se eliberau autorizații pe sume consistente, vânătoarea de urs în România fiind un punct de atracție pentru vânători din toată lumea.

Din considerente pseudoștiințifice, vânătoarea speciei a fost interzisă, ajungându-se în prezent la efective care depășesc de 6-7 ori efectivul optim, adică normal.

Rezultatul acestor măsuri: impactul negativ

asupra fermelor, atacuri asupra populației, pagube care însumează milioane de euro plătite de statul român și sume uriașe pierdute din nepracticarea vânătorii și a activităților turistice adiacente acestora. Și conflictul om-urs se va acutiza în țara noastră dacă se va insista pe aceste deziderate greșite.

În consecință se impune revenirea la gospodărirea judicioasă a fondurilor de vânătoare, la calcularea unor cote de recoltă la speciile răpitoare și la eliberarea în condiții legale și științifice a autorizațiilor de vânătoare la aceste specii.

UTILIZAREA MICROSCOPULUI OPTIC LA ORELE DE BIOLOGIE

PROFESOR AFEMEI MARINELA
ȘCOALA POSTLICEALĂ SANITARĂ, PIATRA-NEAMȚ

Microscopul este un instrument utilizat pentru observarea unui obiect prea mic ca să poate fi observat cu ochiul liber.

Dimensiunea dată de cel mai mic obiect pe care-l putem vedea cu ochiul liber este limitată de acuitatea noastră vizuală. În condiții normale de observare (iluminare corectă, ochi neobosit și plasat la distanța minimă de punere la punct), această acuitate vizuală este de ordinul unghiului minut. De exemplu, două puncte sunt separate când unghiul sub care cele două puncte se văd depășește 1 minut. Puterea separatoare unghiulară nu exprimă într-o manieră imediată puterea separatoare liniară, care este distanța măsurată asupra obiectului însuși.

Ca urmare, puterea separatoare liniară depinde de distanța la care obiectul este văzut de ochi și acesta,

la rândul ei, depinde de caracteristicile ochiului observatorului. Dacă acesta este tânăr sau dacă este afectat de miopie, el poate vedea un obiect situat la mai puțin de 20 cm de ochiul său.

Puterea separatoare este atunci de 1 minut, exprimat în radiani, înmulțit cu distanța de observare exprimată în centimetri: $20 \times 0,0003 = 0,006$ cm sau 60 micrometri (μ) ($1 \mu\text{m} = 1/1000$ mm sau 10^{-3} mm).

O simplă lupă permite deja ameliorarea puterii separatoare, diminuând distanța de observare a obiectului, crescând deci unghiul sub care privim.

Microscopul „optic” sau „fonic” (prin opoziție cu microscopul electronic sau ionic) permite astăzi, în lumină vizibilă, atingerea unui prag de $0,2 \mu\text{m}$.

Dimensiunea obiectului de studiat condiționează

tehnicile de observare utilizate și delimitează amplitudinea diferitelor domenii de cercetare (citologie, histologie, anatomie).

Microscopul utilizat în laborator cuprinde două părți principale: stativul sau partea mecanică și partea optică.

1. Stativul

Stativul cuprinde:

1.piciorul, talpa sau soclul, adesea dreptunghiular ori în formă de potcoavă, asigură stabilitatea microscopului; în el se află lampa, oglinda și orificiul de pătrundere a luminii dinspre lampă spre

condensator, precum și diferite butoane de reglare a luminii;

2.coloana menține solidaritatea diferitelor părți ale microscopului și servește ca mâner pentru transportul acestuia; de coloană sunt fixate tubul port – ocular, revolverul port – obiectiv și mecanismul de mișcare verticală a condensatorului.

3.revolverul port – obiectiv permite, prin rotație, înlocuirea unui obiectiv cu altul, din cele 4 – 5 obiective pe care le poartă;

4.tubul port – ocular, înclinat oblic la 45° , poartă ocularele, tubul poate fi rotit 360° , utilizând cheia de fixare la coloana microscopului;

5.platina sau măsuța, mobilă vertical, servește pentru așezarea preparatelor; ea este perforată central de o deschidere eliptică sau circulară, care permite trecerea razelor de lumină dinspre lampa încorporată în picior; platina prezintă cleme - valet, ce fixează preparatele microscopice, dar a căror suplețe permite o anumită deplasare a acestora; în plus, sub platină, lateral se află un mecanism de mișcare a

acesteia înainte și înapoi, dreapta și stânga, iar pe ea se află diferite rigle de măsurare.

6.mecanismul de punere la punct a imaginii, încorporat în coloană, este comandat de butoane (șuruburi macrometrice) care permit deplasarea verticală a platinei și, deci, a preparatului într-un plan perpendicular pe axa optică a microscopului; același buton servește la efectuarea de mișcări rapide pentru fixarea punctului aproximativ al preparatului; în plus, există și butoane (șuruburi micrometrice) care servesc la efectuarea de mișcări lente pentru fixarea punctului fin, precis al acestuia.

2. Partea optică

a.Obiectivele sunt constituite dintr-un sistem de lentile dispuse într-o montură metalică; lentila vizibilă și îndreptată spre platină se numește frontală. Fiecare obiectiv are înscrise pe montura metalică anumite caracteristici:

-deschiderea numerică (apertura), care exprimă unghiul maxim sub care razele de lumină dinspre preparatul microscopic pot pătrunde în interiorul sistemului optic; ea este constantă pentru același con

luminos, oricare ar fi mediul traversat (apă, glicerină, ulei de cedru, balsam); (la microscopul românesc ML – 4M fiind: 0,1- ob 6x; 0,3 - ob 10x; 0,4 - ob 20x; 0,65 - ob 40x; 1,25 - ob 90x). Deschiderea numerică (a) se calculează făcând produsul dintre sinusul jumătății unghiului de deschidere a conului luminos (u), după refracție, și indicele de refracție al mediului (n): $a = n \cdot \sin u$;

-distanța frontală, care este distanța ce separă lentila frontală a obiectivului de lamela preparatului (când imaginea este pusă la punct);

-lungimea mecanică a tubului microscopic (160 mm), adică distanța ce separă obiectivul de oculare; -grosimea lamelei (pentru care refracția produsă a fost corectată la nivelul obiectivului), ce este de 0,17 mm (lama port – obiect având de regulă 0,8 – 1,2 mm);

-grosismul sau puterea de mărire a obiectivului (la microscopul românesc ML – 4M fiind: 6x*, 10x, 20x, 40x, 90x – obiectiv de imersie*);

-uneori se specifică și tipul corecției (ex. acromat). Pentru obiectivul 40x, de exemplu, se specifică:

Acromat 40 x 0,65/160 – 0,17; acest obiectiv, ca și cel cu imersie, este montat pe un resort care asigură protecția lentilei și a preparatului.

b. **Ocularele** sunt formate din două lentile montate la extremitățile unei monturi metalice (cu diametrul de 23,2 mm) care este introdusă în partea superioară a tubului microscopic; lentila superioară este numită oculară, iar cea inferioară, colectoare.

Cele două oculare au înscrise pe ele grosimentul (în cazul microscopului românesc ML – 4M fiind: 5x, 7x, 10x) și chiar tipul corecției (ex. acromat) – uneori, unul din oculare poate avea introdus un ac indicator pentru a marca detaliul observat la microscop. Binocularul este prevăzut în partea inferioară cu coadă de rândunică circulară, prin intermediul căreia se poate monta pe microscop. În partea superioară sunt dispuse tuburile – ocular, cu diametre standard de introducere a ocularelor. Pe tubul ocular stâng este prevăzut inelul dioptriilor, prin intermediul căruia se realizează

corectarea ametropiei ochiului.

c. **Lampa**, încorporată în picior, servește ca sursă luminoasă (mai adesea se folosește un bec de 6v – 15w). dispozitivul de iluminare oferă posibilitatea centrării filamentului sursei de iluminare, prin acționarea unei bușe ce orientează în plan filamentul sursei (de regulă un bec de 6v – 15w). Alimentarea dispozitivului de iluminare de la transformator se realizează prin intermediul cablului de alimentare.

d. **Oglinda**, formată din oglinda propriu – zisă și furca oglinzii, ce permite rabatarea în plan a oglinzii, precum și rotirea sa.

e. **Condensorul**, localizat sub platină, este compus dintr-un sistem de lentile. Rolul condensorului este de a proiecta, în planul preparatului, imaginea sursei luminoase.

Pentru observarea țesuturilor vegetale și animale se utilizează preparate microscopice permanente sau proaspete.

Un preparat microscopic cuprinde :

- lama de sticlă;
- lamela de sticlă foarte subțire;

-obiectul de examinat (epidermă, secțiune prin tulpină, rădăcină, frunză, tegument, glandă etc.) plasat în apă, glicerină, balsam de Canada sau glicero-gelatină. Puterea de mărire a unui microscop se numește **grosiment** și depinde de grosimentul propriu obiectivelor și ocularelor utilizate.

În general utilizarea microscopului urmează următorii pași:

- ❖ Aducerea în poziție de lucru a ocularului 5x și a obiectivului 10x.

- ❖ Se fixează distanța interpupilară a observatorului, urmată de privirea prin ambele oculare.

- ❖ Se deplasează pe verticală condensorul, cu ajutorul mecanismului de sub platină, până apare în câmpul microscopului imaginea diafragmei de câmp.

- ❖ Se reglează unghiul oglinzii din piciorul microscopului.

- ❖ Se fixează preparatul cu una din clame.

- ❖ Se reglează luminozitatea cu ajutorul diafragmei.

- ❖ Se înlocuiește ocularul slab cu unul mai puternic.

Bibliografie:

1. Morlova Irina, 1966, *Lucrări practice de botanică*, Editura Didactică și Pedagogică, București
2. Niță Mihaela, Rugină Rodica, Ivănescu Lăcrămioara, Costică Naela, coord. Toma C., 2000, *Morfologia și anatomia plantelor – manual de lucrări practice*, Ed. a II-a rev., Editura Universității „Al.I.Cuza”, Iași.
3. Șerbănescu – Jitariu Gabriela, Andrei M., Rădulescu Mitroiu Natalia, Petria Elena, 1983, *Practicum de biologie vegetală*, Editura Ceres, București.

CONTABILITATEA ȘI PROFESIA CONTABILĂ

PROFESOR – PAULINA DELIA RUGINĂ
LICEUL ECONOMIC „AL.I.CUZA” PIATRA NEAMȚ

„Contabilitatea este judecătorul drept al trecutului, consilierul prezentului și ghidul indispensabil al viitorului” (J. Fr. Schär).

Contabilitatea este un domeniu vast, extrem de util și de necesar, deoarece este implicat în orice activitate cu caracter economic, reprezentând ramura cea mai importantă sau chiar esențială a oricărei afaceri.

Prin definiție, contabilitatea este o „activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor juridice și fizice.” În acest scop trebuie să asigure „înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie, atât

pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii comerciali și financiari, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori.”¹

Contabilitatea este o disciplină informațională care studiază efectele tranzacțiilor economice și a altor evenimente asupra situațiilor economice și financiare. „În calitatea ei de componentă a sistemului informațional economic, contabilitatea furnizează cea mai mare parte a informațiilor necesare pentru luarea deciziilor la nivel micro și macroeconomic, pe termen scurt, mediu sau lung.”²

Contabilitatea este în egală măsură o știință, dar și o artă, deoarece un contabil lucrează cu o multitudine de date, informații, calcule și trebuie să aibă priceperea și maleabilitatea de a ghida totul în direcția potrivită.

Este o știință pentru că are un sistem propriu de principii, legi, concepte și teorii pentru furnizarea informațiilor utile în luarea deciziilor economice. Ca orice știință, contabilitatea are *obiect* propriu, și *metodă* proprie, operează cu un vocabular, cu o terminologie specifică : cont, activ, pasiv, debit, credit, bilanț, sold, rulaj, rentabilitate.

Contabilitatea este legată de alte științe, cum ar fi economie, matematică, statistică sau drept.

Contabilitatea are legături strânse cu *economia*. La baza studiilor economice stau interpretările teoretice ale indicatorilor economici calculați în contabilitate. „Categoriile economice de capital, bani, valoare, marfă, cheltuieli, venituri, rezultate etc. sunt, de fapt, categorii proprii ale contabilității, indicatori determinați în fiecare unitate patrimonială după procedee specifice metodei

contabilității, indicatori grupați și centralizați până la nivelul patrimoniului național.”³

Contabilitatea și *matematica* sunt strâns legate prin integrarea procedeelelor matematice pentru diferite instrumente contabile : bilanțul, balanța, contul. Primul autor al unei cărți de contabilitate, Luca Paciolo, a încadrat tratatul său de contabilitate în lucrarea „*Summa de l'aritmética, geometria, proporzioni et proporzionalita*” (1494).

Relația dintre contabilitate și *statistică* se reflectă în principala funcție a statisticii, aceea de a prelua și prelucra prin metode proprii, o mare parte din datele oferite de contabilitate : capital, valoarea tuturor elementelor patrimoniale, valoarea vânzărilor de mărfuri, cheltuieli, venituri, rezultate, etc . Pe de altă parte, contabilitatea ține cont de cerințele statisticii atunci când elaborează indicatorii economici. Colectarea, tabelarea, analiza și prezentarea datelor sunt funcții principale. Aceste funcții sunt utilizate atât de contabili, cât și de statisticieni.

Contabilitatea are legături strânse cu *Dreptul* deoarece contabilitatea respectă toate prevederile, reglementările și legislația în domeniu, datele contabile constituind probă în justiție.

Contabilitate este așadar artă și tehnică, știință și limbaj. Sau cum ar spune Bernard Colasse, o „tehnosciință, adică o tehnică alimentată nu numai de cunoștințele trecute, generate de practică, ci și de rezultatele furnizate de cercetare.”

În altă ordine de idei, cu toate că uneori sunt etichetați drept insensibili, contabilii, auditorii financiari au categoric inimă ..., chiar dacă se poate întâmpla și următorul dialog, surprins într-o sală de operație, unde medicul îi declară pacientului:

– Aveți noroc, avem două inimi disponibile pentru transplantul la care veți fi supus: una a fost a unui profesor de istorie, alta a unui inspector contabil. Pe care o doriți?

– Hmm... cred că o vreau pe cea a contabilului. Sunt sigur că nu prea a fost folosită!

Lăsând gluma la o parte, vorbind în terminologia specifică, o expresie sintetică împrumutată poate

fi considerată oportună în contextul celor de mai sus: „Niciodată să nu spui că un contabil aduce credit profesiei sale; un contabil bun aduce debite profesiei sale” (Charles J.C. Lyall)

„Trebuie sa recunoaștem un adevăr fundamental: **nu putem trăi fără contabilitate! În viața cotidiană socotim mereu!** Din fragedă pruncie, ne calculăm vârsta, ne măsurăm greutatea și înălțimea. Ceva mai târziu, într-un anumit gen de memorie, ne inventariem prietenii și...inamicii lor. Vine o vreme când, vrând-nevrând, începem să ne gestionăm singuri existența. Fără îndoială, o anumită valență a contabilității a pătruns, discret și ireversibil, în viața noastră. Într-un anumit sens, devenim contabili chiar dacă, explicit, nu o recunoaștem.”⁴

Întregul proces instructiv-educativ este astfel conceput și desfășurat, la ora actuală, încât tinerii să ajungă la capacitatea de a desfășura o activitate profesională, și de a se integra în societate. În cadrul acestuia, un loc și rol bine definit dețin disciplinele economice, al căror studiu are reale valențe formative,

contribuind esențial la dezvoltarea personalității elevilor.

Programele de educație instituționalizată actualizează rolul acelor discipline care îl ajută pe tânărul aflat în formare să dobândească conștiința locului său în societate, să înțeleagă că poate și trebuie să participe la viața economico-socială a colectivității.

Profesorul este principalul factor al educării și pregătirii tinerei generații. Pentru îndeplinirea la un înalt nivel de performanță și eficiență a activității sale complexe, profesorul trebuie să-ți formeze și să manifeste o gamă variată de calități ale personalității sale: pregătire de specialitate temeinică, orizont cultural larg. Deci, pregătirea, competența, tactul și măiestria pedagogică trebuie să-1 definească ca specialist, om de știință, om de cultură, pedagog, psiholog.

Pentru ca profesorul să poată realiza cu succes problemele instructiv educative, experiența a demonstrat că posedarea unui larg orizont cultural oferă profesorului posibilitatea de a rezolva atât

problemele de specialitate, cât și problemele sociale umane apărute în viața tinerilor în relațiile acestora cu factorii educativi.

Măiestria psihopedagogică se constituie ca știință și artă psihopedagogică. Ea se obiectivează în a ști cât, ce și cum să faci eficientă instrucția și educația tineretului la disciplinele pe care le predai. Ea înseamnă capacitatea de-a-l învăța pe elev cum să învețe, cum să se documenteze și după caz cum să investigheze singur în mod independent.

Profesorul este un modelator uman, etic și cetățenesc al tineretului.

Comportamentul unui educator este eficient când acesta stăpânește temeinic trei domenii: conținutul specialității, instrumentele de lucru (cărți, mijloace, metode), universul psihic al elevilor săi.

Prezentăm câteva caracteristici ce concură la formarea profilului unui profesor eficient.

- **Abilitatea de a motiva elevii**
- **Managementul clasei**
- **Abilitatea de a crea și a**

menține o ambianță plăcută, de susținere și cooperare

- **Interdisciplinaritatea**
- **Abilitatea de a echilibra cerințele în creștere și competențele elevilor."**
- **Încurajarea elevilor să se autodirijeze.**
- **Respectarea curriculumului.**
- **Racordarea procesului de predare în-vățare.**

Profesorul trebuie să țină cont de feedback-ul oferit de elevii săi în organizarea procesului educațional, prezentarea și structurarea temelor etc, fără a compromite însă standardele și scopurile stabilite anterior.

Profesorul eficient este, înainte de toate discipolul elevilor săi, încearcă să învețe în permanență de la dâșii pentru a ține pasul cu aceștia și pentru a putea să discute orice subiect. El trebuie să fie liderul care să inspire și să influențeze elevii prin intermediul personalității sale asemenea unui expert sau consilier și nicidecum utilizând puterea coercitivă. Un astfel de profesor își cunoaște bine disciplina și este respectuos cu elevii săi.

Profesorul eficient este un entuziast incurabil nu doar în ceea ce privește cursul pe care îl ține; elanul său contagios cuprinde procesul educațional în general. Manifestând exuberanță, atitudini pozitive, pasiune și dăruire, el încearcă să-i pătrundă pe elevi de gândul că acesta este locul împlinirii sale, și nu altul.

Un astfel de profesor este un inovator care modifică sau înlocuiește, strategiile, tehnicile, textele atunci când a descoperit altele mai eficiente sau când cele existente au devenit plictisitoare pentru elevi. Inventând diverse combinații de tehnologii, el adaptează predarea la diferite stiluri de învățare și prezintă subiectul din variate unghiuri de vedere, ceea ce facilitează înțelegerea.

Profesorul eficient este ghidul care conduce elevii spre perfecționarea deprinderilor și abilităților de lucru și totodată îi pune în situația de a descoperi singuri soluția și de a învăța din greșeli. Profesorul dezvoltă astfel responsabilitatea elevilor pentru actul de învățare și încrederea în propriile forțe.

Profesorul eficient este un umanist, care știe să fie critic cu sine însuși și absurditățile vieții fără a fi cinic sau disperat. Este o persoană care se autodezvăluie astfel încât elevii îi pot vedea și virtuțile și imperfecțiunile. Pășind sigur pe pământ, profesorul de succes, prin exemplul propriu, ajută elevii să-și dezvolte vointa, curajul, și speranța în realizarea potențialului.

Profesorul de succes este un idealist, un altfel de idealist, fiind ferm convins că fără ideal nu poate exista evoluție. El se recunoaște în fiecare elev realizând care i-a fost contribuția și influența în viețile învățăceilor săi.

Un profesor este eficient când aspiră la toate cele menționate anterior și încă 1amulte altele. El apreciază adevărul și corectitudinea, dar nu popularitatea sa încercând să schimbe lumea, un astfel de profesor se transformă zilnic, transformându-i și pe alții.

Care este imaginea profesorilor în viziunea elevilor? Cum ar trebui să fie profesorii? Ce înseamnă un profesor ideal? Cum sunt defacto profesorii?

Echipa redacțională a revistei "Didactica Pro..." a

încercat să găsească răspunsuri la aceste întrebări, realizând un sondaj de opinie printre lliceeni.

Liceenii au fost rugați să răspundă la cele trei întrebări din anchetă și anume:

- 1. Cum credeți că trebuie să fie un profesor ideal?**
- 2. Care sunt însușirile de personalitate ale profesorilor care vă învață?**
- 3. Ce caracteristici de personalitate preferați să dețină profesorul care ați vrea să vă învețe?**

Profilurile conturate în urma sondajului, însușirile sunt ordonate în funcție de procentajul obținut de fiecare dintre acestea.

Profesorul ideal
1. Competență profesională
2. Inteligență
3. Demnitate
4. Obiectivitate
5. Dragoste față de meseria sa
6. Sociabilitate
7. Corectitudine
8. Experiență în domeniu
9. Empatie
10. Exterior plăcut
Profesorul real
1. Subiectivitate
2. Empatie
3. Autoritarism
4. Discriminare
5. Inteligență
6. Toleranță
7. Exigență

8. Indiferență
9. Bunătate
10. Agresivitate verbală
Profesorul "de vis"
1. Obiectivitate
2. Discreție
3. Competență profesională
4. Respect față de elevi
5. Inventivitate
6. Entuziasm
7. Exigență
8. Cultură generală
9. Sinceritate
10. Simțul umorului

Noi, profesorii, suntem cei care trebuie să facem alegerea: rămânem cum suntem, scribăm ceea ce nu e tocmai bine sau achiziționăm tot ce e nou. Profitul este incomensurabil: succesul profesional și respectul copiilor.

Bibliografie

1. *Legea contabilității nr.82/1991, republicată, art.2, alin(1)*
2. *Munteanu, V., Niculae, M., Ibănișteanu, D., Gheorghe, C – Bazele contabilității, ediția a VI-a revăzută și adăugită, Editura Universitară, București, 2020*
3. *Munteanu Victor și colaboratorii – Bazele contabilității, ediția a VI-a revăzută și adăugită, Editura Universitară, București, 2020*
4. *Horomnea, E, Buzdugan, D, Georgescu, I, Istrate, C, Păvăloaia, L, Rusu, A, Introducere în contabilitate. Concepte și Aplicații, ediția a V-a, revăzută și completată, pag.15, Editura Tipomoldova, Iași, 2017*

ROLUL INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN CREȘTEREA PERFORMANȚELOR ȘCOLARE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

PROF. ÎNV. PRIMAR VLEJU NICULINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA TIMIȘEȘTI, JUDEȚUL NEAMȚ

În era tehnologiei digitale, aplicațiile educaționale reprezintă un instrument esențial pentru profesori și elevi, oferind oportunități unice pentru comunicare, colaborare și învățare interactivă.

Trăim în secolul în care tehnologiile acaparează din ce în ce mai mult spațiu în viața de zi cu zi, noi profesorii suntem cei care venim să dăm frâu liber creației elevilor și să le modelăm pașii spre cunoștințe. Învățământul preuniversitar trebuie mereu să se adapteze noilor cerințe ale societății noastre, care parcurge un salt tehnologic destul de înalt către o nouă era a tehnologiilor. Rolul profesorului în aceste momente devine crucial deoarece în asemenea salturi competențele

profesorilor trebuie să se adapteze noilor cerințe și necesităților elevilor din această eră.

Tehnologia a evoluat, în contextul actual, iar școlile au achiziționat aparatura care vine în sprijinul profesorului, în procesul de învățare – predare - evaluare. Profesorii au urmat cursuri de formare on-line sau au participat la webinarii învățând să predea sincron, asincron sau hibrid, au învățat să utilizeze diferite platforme dar și cum să facă material didactic digital pe aplicații atractive pentru a da o notă de interactivitate lecțiilor și a spori gradul de interes al copiilor pentru activitățile didactice.

Utilizarea tehnologiilor la clasă, stimulează și ajută elevii să se angajeze într-un anumit tip de învățare și

crează un mediu de învățare activ. Folosirea tehnologiilor pot face conținutul predat mult mai interesant și învățarea distractivă.

Există o varietate de instrumente digitale pe care le putem folosi în predarea-învățarea-evaluarea cunoștințelor și deprinderilor în învățământul primar. Iată câteva exemple:

1. Platforme de învățare online:

- Google Classroom: O platformă de gestionare a claselor online care permite profesorilor să creeze lecții, să distribuie sarcini și să

- comunica cu elevii.
- Microsoft Teams: O platformă de colaborare care oferă instrumente pentru comunicare și colaborare într-un mediu virtual de învățare.
2. Aplicații educaționale:
- Kahoot!: O aplicație de tip quiz care permite profesorilor să creeze jocuri interactive pentru a testa cunoștințele elevilor.
 - Seesaw: O platformă de portofoliu digital care permite elevilor să încarce și să-și organizeze munca școlară.
3. Resurse digitale pentru învățare:
- Khan Academy: O platformă care oferă lecții video și exerciții pentru o varietate de subiecte, de la matematică la istorie.
4. Instrumente de creare a conținutului:
- G Suite for Education: O suită de instrumente, inclusiv Google Docs, Google Slides și Google Sheets, care pot fi folosite pentru a crea și partaja documente și prezentări.
 - Scratch: Un limbaj de programare vizual pentru copii, care îi ajută să învețe
- principiile de programare prin crearea de proiecte interactive.
5. Platforme de evaluare online:
- Quizlet: O platformă care permite profesorilor să creeze teste și flashcard-uri pentru a ajuta la pregătirea elevilor pentru examene.
 - Socrative: O unealtă pentru evaluare care permite profesorilor să creeze teste și sondaje online pentru a urmări progresul elevilor.
- Cele mai atractive și de impact aplicații pe care le-am utilizat împreună cu elevii mei de la clasă sunt : Word Art, Kahoot.it, Chatter Pix Kids, Canva, Padlet, Quick story, Wordwall, Book Creator etc.
- Word Art** Word Art este o funcție sau un instrument disponibil în diverse programe de procesare a

textelor, cum ar fi Microsoft Word sau Google Docs. Cu Word Art, utilizatorii pot crea texte stilizate cu efecte vizuale, culori, fonturi și stiluri diferite pentru a face cuvintele să iasă în evidență. Acesta este adesea folosit pentru a crea titluri, logo-uri sau afișe atractive. Aplicația poate fi folosită atât în lecțiile de predare-învățare, cât și în lecțiile de evaluare. În această aplicație poți exersa sau evalua cunoștințele.

Chatter Pix Kids: este o aplicație mobilă pentru copii care le permite să adauge guri animate la imagini sau obiecte. Această aplicație face ca obiectele sau personajele să pară că vorbesc atunci când copiii înregistrează un mesaj vocal

pentru ele. Este o modalitate distractivă de a stimula creativitatea și de a crea conținut amuzant. Copiii au dat viață personajelor pozitive sau negative. Personajele negative pot explica de ce au ajuns să se comporte urât cu cei din jur și pot fi puse să-și ia angajamentul ca acest comportament indezirabil să nu se mai repete.

Canva: este o aplicație atractivă utilizată pentru exersarea deprinderilor,

aplicarea cunoștințelor în realizarea unor felicitări, afișe, anunțuri, sistematizare și recapitulare, evaluare și, la fel ca Word Art, stimulează creativitatea elevilor..

Padlet: este o platformă online care permite utilizatorilor să creeze panouri virtuale unde pot adăuga note, link-uri, imagini și fișiere. Este folosită adesea pentru colaborare și partajare de informații în mod interactiv.

Wordwall: este o platformă de creare a activităților educaționale interactive. Profesorii și educatori pot utiliza Wordwall pentru a crea jocuri personalizate, exerciții și activități care să susțină procesul de învățare.

Book Creator: este aplicația care îi stimulează pe elevi să fie creativi, să realizeze cărțile pe care și le doresc cu imaginile și exercițiile preferate

Quick Story: este o aplicație de creare a poveștilor care permite utilizatorilor să

creeze și să editeze povești digitale. Cu ajutorul acestei aplicații, elevii adăuga texte, imagini, videoclipuri și sunete pentru a construi povești interactive sau narrative.

Aceste aplicații și instrumente IT pot fi utile într-o varietate de contexte educaționale și de creare de conținut. Ele facilitează crearea de materiale vizuale și interactive și pot îmbunătăți învățarea și colaborarea în mediul digital a elevilor.

Bibliografie:

1. Mândru E., Borbeli L., Filip D., Gall M., Niculae A., Nemțoc M., Todoruț D., Topoliceanu F., **Strategii didactice interactive**, Ed. Didactica Publishing House, București, 2010;
2. Cristea, Sorin, **Curriculum pedagogic**, E.D.P., București, 2008
3. Alexandra Hanna Licht, Evita Tasiopoulou, Patricia Wastiau, (2017) „**Open Book of Educational Innovation**”, European Schoolnet; 3. Bacigalupo, M. Kamylyis, P. Punie, Y. Van Den

UTILIZAREA METODELOR ACTIV – PARTICIPATIVE – PREMISĂ A REUȘITEI DIDACTICE

PROF. OANA- MIHAELA AIRINEI
COLEGIUL TEHNIC „ GHEORGHE CARTIANU” PIATRA- NEAMȚ

Datorită faptului că societatea contemporană se află în continuă mișcare, transformare și evoluție, elevii pe care urmează să îi instruim sunt tot mai diferiți și au acces la cât mai multe informații. Din acest motiv este necesar ca în practica școlară să se îmbunătățească metodele și tehnicile de predare – învățare – evaluare în scopul atingerii dezideratelor propuse pentru formarea personalității autonome, libere și creatoare.

Prin structură, obiective și conținut, sistemul educațional trebuie să răspundă exigențelor evoluției naționale și internaționale. De aceea, cadrul didactic trebuie să aibă capacitatea de a adapta anumite metode în funcție de particularitățile de vârstă, de personalitate și de nivelul de cunoștințe ale celor educați.

Un prim pas spre reușită constă în utilizarea în

cadru procesului instructiv-educativ a metodelor didactice interactive de predare, învățare și evaluare. Dintre aceste metode putem aminti: *Brainstormingul, Studiul de caz, Jurnalul cu dublă intrare, Cubul, Cvintetul, Portofoliul, Frisco, Metoda pălăriilor gânditoare, Șarpele, Eseul de cinci minute, Copacul ideilor, Sinectica* ș.a.

Metoda **Studiului de caz** stârnește deseori divergențe de opinii în cadrul colectivului de elevi. În timp ce unii sunt încântați de ideea realizării unui astfel de studiu, alții sunt refractari datorită volumului mare de muncă pe care trebuie să o depună.

Personal am repartizat studiile de caz grupelor de la începutul anului școlar.

Fiecare grupă a realizat câte un portofoliu

pentru fiecare studiu de caz prevăzut în programă. Acesta

cuprinde întregul material documentar utilizat pe parcursul investigației.

Elevii au avut posibilitatea să-și împartă singuri sarcinile de lucru în funcție de aptitudinile și talentul fiecăruia. Unele portofolii au fost însoțite de crochiuri personale și de imagini (de exemplu la studiu de caz „Simbolismul european” elevii au reușit cu succes să realizeze corelații între cunoștințele de literatură și imaginile redade în tablourile pictorilor impresionisti).

Șarpele este un procedeu de precizare a unor termeni, care poate fi utilizat în secvențe de verificare sau fixare a cunoștințelor. Cristina Chiprian și Livia Ciupercă în lucrarea **Alternative didactice**, încadrează procedeul la *jocuri cu*

caracter sau conținut didactic.

Jocul constă în notarea pe hârtia pliată (în formă de acordeon) a unui termen – noțiune, urmată imediat de definiția noțiunii. Al treilea participant, fără să citească termenul inițial, citește definiția scrisă și scrie termenul - noțiune care îi corespunde. Următorul va scrie iar o definiție ș. a. m. d. În final se reface traseul, se constată eventualele greșeli și se dau explicațiile necesare. Pentru o desfășurare mai ușoară a jocului, se pot utiliza jetoane numerotate (număr impar - termenul – noțiune, număr par – definițiile), care apoi vor fi lipite obținându-se șarpele.

Din experiența la catedră pot afirma că metoda are succes în rândul elevilor, antrenându-i într-un număr destul de mare, în funcție de noțiunile ce urmează a fi fixate sau verificate. În felul acesta este stimulată munca în echipă, spiritul de cooperare și activitatea creatoare, lecția dobândind un aspect antrenant și relaxant.

În fixarea și evaluarea noțiunilor de teorie literară ca *realism*, *verosimilitate*, *mimesis*, *roman realist obiectiv*,

personaj tipic, *frescă*, *circularitate*, noțiuni întâlnite în cazul operelor de factură realistă, profesorul poate valorifica acest procedeu. Primul termen notat pe hârtia pliată, de primul elev, este conceptul de *realism*. Al doilea elev scrie *definiția acestui curent literar*, al treilea, fără a citi termenul inițial, citește definiția și numește termenul. Al patrulea elev scrie definiția conceptului de *verosimilitate* în timp ce al cincilea numește conceptul ș. a. m. d. până se ajunge la *definiția ultimului termen dat* și la *numirea conceptului* de către ultimul elev implicat în joc.

Schematic, procedeu ar putea fi reprezentat astfel:

	Realism
	Def. concept
	Numire concept
	Def. verosimilitate
	Numire concept
	Def. mimesis
	Numire concept
	Def. roman realist obiectiv
	Numire concept
	Def. personaj tipic
	Numire concept
	Def. frescă
	Numire concept

Sinectica este numită și metoda analogiilor sau metoda asociațiilor de idei. Termenul de sinectică provine din grecescul *synecticos* („syn” – „a aduce

împreună” și „ecticos” – „elemente diverse”), sugerând mecanismul de funcționare a metodei: idei care nu par să aibă legătură între ele sunt asociate, prin analogie dezvoltându-se creativitatea participanților. De asemenea se diversifică perspectivele de abordare a unei opere literare.

De exemplu li se propune elevilor să-și exprime propria opinie referitoare la cele două catrene ale poeziei *Plumb*, de George Bacovia prin evidențierea relației dintre ideea poetică și mijloacele artistice. Fiecare elev își expune punctul de vedere, ideile fiind coroborate între ele. În final se ajunge la înțelegerea globală a textului.

În cadrul lecției de extrapolare a romanului *Baltagul*, de Mihail Sadoveanu elevii pot fi solicitați să inventarieze indiciile pe care Vitoria Lipan le descoperă în localitățile vizitate și să precizeze ce greșeli au comis suspecții.

Bibliografie:

Chiprian Cristina, Ciupercă Livia- “Alternative didactice”, Ed. Spiru Haret, 2002

Ilie Emanuela, “Didactica literaturii române”, Editura Polirom, 2008

Rusu Mina- Maria, Apetroaiei Elena- “Strategii activ-participative în predarea-învățarea limbii și literaturii române”, Ed. Paradigme, 2009

Secieru Mihaela- “Didactica limbii române”, Ed. Sedcom Libris, 2006

Suport de curs pt.
Programul de formare continuă Dezvoltarea profesională continuă pe componenta instruirii diferențiate a elevilor

METODOLOGIA PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV: ANALIZĂ ȘI PERSPECTIVE

PROFESOR MIHAELA DOBREA
LICEUL ECONOMIC „ALEXANDRU IOAN CUZA” PIATRA NEAMȚ

În cercetarea tehnologiei didactice, delimitările conceptuale relevante aduc o claritate necesară, deschizând ușa spre o mai profundă înțelegere a metodologiei procesului instructiv-educativ. Prin explorarea celor două accepțiuni ale tehnologiei didactice, precum și prin analiza metodelor și procedeelelor, se evidențiază importanța unei abordări riguroase și aprofundate a acestui domeniu de studiu.

Conform definițiilor propuse de N. Oprescu și E. Macavei, metodologia didactică reprezintă nu doar o știință, ci și o componentă esențială a tehnologiei didactice. Aceasta se ocupă de structurarea și organizarea metodelor utilizate în procesul de instruire și învățare, fiind fundamentată pe o bază teoretică solidă care susține

direcționarea adecvată a acestui proces complex.

Metoda, ca entitate de organizare și conducere a învățării, se distinge prin eficiența sa în consolidarea eforturilor atât ale profesorului, cât și ale elevilor. În contrapondere, procedeul reprezintă o tehnică de acțiune mai specifică, contribuind la detalierea și particularizarea metodei aplicate. Analiza detaliată a acestor elemente aduce o perspectivă clară asupra structurii și eficacității acestor componente ale metodologiei didactice.

Funcțiile metodelor în cadrul procesului instructiv-educativ sunt multiple și esențiale. Funcția cognitivă indică rolul cheie în facilitarea cunoașterii, în timp ce funcția formativ-educativă contribuie la modelarea caracterului și dezvoltarea personală. Funcția operațională/instrumentală

oferă instrumentele necesare pentru aplicarea cunoștințelor în practică. Funcțiile motivațională și normativă aduc un plus de complexitate, influențând atât aspectele emoționale, cât și cele normative ale procesului educațional.

Principiile care ghidează selectarea metodelor sunt critice în asigurarea coerenței și relevanței învățării. Obiectivele curriculare, conținutul temei, forma de organizare a procesului de învățământ, etapele procesului de învățământ și nivelul de pregătire a studenților reprezintă criterii fundamentale care structurează și direcționează procesul instructiv-educativ.

Metodele de educație, de la laudă la dezaprobare, reflectă o paletă variată de strategii menite să influențeze dezvoltarea morală și caracterială a

elevilor. Prin intermediul acestor metode, educația devine nu doar un proces de transmitere a cunoștințelor, ci și un instrument de formare a individului într-un cadru moral și etic.

Exemplu practic de aplicare a metodologiei procesului instructiv-educativ la disciplina Marketing

Obiectivele

curriculare: Obiectivul principal al disciplinei este să ofere elevilor o înțelegere profundă a principiilor de bază ale marketingului aplicate în turism și să dezvolte abilitățile practice necesare pentru promovarea și gestionarea serviciilor turistice.

Conținutul temei: Un modul specific al disciplinei se concentrează pe dezvoltarea unei strategii de marketing pentru promovarea unei destinații turistice specifice.

Forma de organizare a procesului de învățământ:

- **Studii de caz:** Analiza studiilor de caz reale ale destinațiilor turistice pentru a înțelege provocările specifice și strategiile de marketing eficiente.

- **Proiect de marketing:** Elevii lucrează la dezvoltarea unei strategii de marketing pentru o destinație turistică aleasă, inclusiv elemente precum branding, promovare online și offline, și gestionarea experienței turistice.

- **Simulări de interviu:** Elevii simulează interviuri cu potențiali turiști pentru a înțelege mai bine nevoile și preferințele acestora.

- **Prezentare de proiect:** Elevii prezintă strategiile lor de marketing, justificând alegerile făcute și analizând posibilele impacturi asupra industriei turistice.

Etapile procesului de învățare:

- **Introducere în marketingul turistic:** Prezentarea conceptelor de bază ale marketingului aplicate în turism.
- **Analiza de caz:** Analiza detaliată a unor destinații turistice reale pentru a identifica practici de marketing de succes și eșecuri.

- **Dezvoltarea strategiei de marketing:** Etape progresive de dezvoltare a strategiei, de la cercetare și analiză până la implementare și evaluare.

- **Simulări de interviu:** Experiențe practice pentru a dezvolta abilități de comunicare și pentru a înțelege mai bine așteptările potențialilor turiști.

- **Prezentare și evaluare:** Elevii prezintă și justifică strategiile lor, iar colegii oferă feedback și sugestii de îmbunătățire.

Nivelul de pregătire al elevilor: modulul este adaptat nivelului de cunoștințe și experiență al elevilor dintr-un liceu economic cu specializare în turism.

Metode de educație:

- **Proiect practic:** Dezvoltarea unei strategii de marketing pentru o destinație turistică reală sau fictivă.
- **Analiză de caz:** Înțelegerea practică a problemelor specifice industriei turistice și a

modului în care marketingul poate influența succesul unei destinații.

- **Simulări de interviu:** Experiențe practice pentru a dezvolta abilități de comunicare și pentru a înțelege mai bine așteptările potențialilor turiști.

- **Prezentare și feedback:**

Dezvoltarea abilităților de prezentare și analiză a feedback-ului oferit de colegi pentru îmbunătățire continuă.

Rezultate și

evaluare: Evaluarea finală constă într-o prezentare a strategiei de marketing, într-un raport scris și într-un test scris care să evalueze înțelegerea teoretică a principiilor de marketing.

Prin aplicarea metodologiei procesului instructiv-educativ în acest context, elevii nu doar că învață teoria marketingului aplicat în turism, ci și dezvoltă abilități practice esențiale pentru a crea și implementa strategii de marketing într-un mediu economic real.

Metodologia procesului instructiv-educativ se relevă astfel ca un

domeniu de studiu complex și necesar în înțelegerea și îmbunătățirea procesului de învățământ. Prin continuarea investigațiilor și aplicarea cercetărilor, se deschid perspective noi pentru adaptarea și optimizarea metodelor, contribuind la evoluția continuă a sistemului educațional în direcția unei instruiți eficiente și sustenabile.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE ÎN GRĂDINIȚĂ

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR MUNTEANU ANIȘOARA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA HANGU

GRĂDINIȚA BUHALNIȚA

Educația non-formală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de cadrele didactice și punerea lor în practică.

Educația non-formală oferă un câmp motivațional mai larg și mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalității elevului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influențelor pedagogice informale, aflate, altfel, într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

Educația non-formală alături de **educația formală** și **educația informală** reprezintă ansamblul acțiunilor și al influențelor pedagogice desfășurate, succesiv sau simultan, în cadrul activității de formare-

dezvoltare a personalității umane.

Activitățile extracurriculare sunt apreciate de copii pentru că situează procesul de învățare dincolo de zidurile școlii. Ele pot contribui, în egală măsură, la achiziționarea de noi cunoștințe, dezvoltarea unor abilități dar și la educarea personalității copiilor. Ne întrebăm dacă activitățile extracurriculare, integrate sistematic în procesul didactic și solicitând achiziția cunoștințelor prin observație, documentare și acțiuni concrete, fiind finalizate prin produse diverse, pot oare crește calitatea și cantitatea achizițiilor elevilor (cunoștințele, abilitățile, atitudini și valori) cu caracter general (cultură generală) și respectiv cu referire la comunitate căreia îi aparțin

(locală, regională, națională, europeană)?

Pământ al legendelor, ținutul Neamțului este un loc unde istoria este prezentă pretutindeni.

Trăsătura caracteristică a acestui județ este că pe o suprafață restrânsă se găsesc un număr mare de atracții turistice. Este o zonă care și-a păstrat tradițiile și obiceiurile străbune.

Se știe că începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

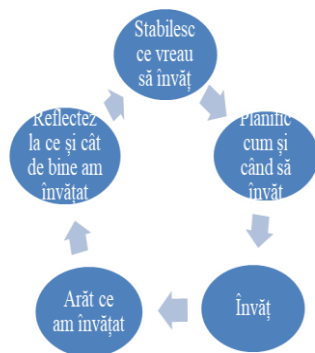
Activitățile de acest gen cu o deosebită influență formativă, au la baza toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere, colonii.

În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice.

Fiind axate în principal pe viața în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste față de natură, față de om și realizările sale. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație.

Scopul activităților este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea copiilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Activitățile se desfășoară într-un cadru informal, ce permite copiilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Ciclul activităților extracurriculare

Vizitele la obiective turistice (expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale etc.) constituie cel mai bun prilej de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice cu care vin în contact. De asemenea, copiii își completează și aprofundează cunoștințele referitoare la obiectivul turistic vizitat.

Exemple de activități extracurriculare cu tematici diferite.

**GRAFICUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE
Grupa mare**

Nr. crt.	Denumirea activității	Mod de realizare	Loc de desfășurare	Data
1.	"Excursie în natură" Locația: Comuna Hangu	Observarea naturii; Colectarea de materiale din natură.	Obiectivele din comună.	
2.	"Diorama mea"	Prezentarea și expunerea lucrărilor realizate de copii.	Sala de grupă	
3.	"Brutăria din satul meu"	Observarea Discuția	Brutăria din satul Buhalnița	
4.	Excursie la obiective turistice	Observarea Colectarea de materiale Discuția	Locația: Muzeul de Științe Piatra Neamț	
5.	"Comoara mea"	Prezentarea și expunerea lucrărilor realizate de copii.	Sala de grupă	
6.	Vizite la obiective industriale	Observarea Colectarea de materiale Discuția	Locația: Fabrica de ciment de la Tașca	
7.	Meseria care-mi place	Prezentarea și expunerea lucrărilor realizate de copii.	Sala de grupă	
8.	Călătorim pe internet	Vizitarea unor muzee on-line, a unor orașe sau localități pe internet. Observarea Colectarea de materiale Discuția	Sala de grupă în școală	
9.	Excursia în natură Locația Barajul de la Bicaz	Observarea Discuții	În port Pe baraj	
10.	"Comoara mea"	Prezentarea și expunerea lucrărilor realizate de copii în urma vizitelor on-line.	Sala de grupă	

În urma desfășurării acestor activități voi realiza și teste de evaluare finală: Cubul vizitei-Obiectele au o poveste, Satul a doua mea casă!(dioramă), Ancheta pe bază de interviu în rândul preșcolarilor și ancheta pe bază de chestionar în rândul părinților.

Activitățile

extracurriculare pot constitui un mijloc de prevenire a oboselii și chiar de înlăturare a acesteia, varietatea acestora conferă dinamism, atractivitate și dau posibilitatea abordării în mod creator.

De asemenea, se evidențiază faptul că prin activități extracurriculare, copilul învață mai ușor, mai direct, învață să iubească, să fie înțelept, să trăiască nu numai pentru el, dar și pentru cei din jur.

Bibliografie

- Ciohondaru, E, Succesul relației dintre părinți și copii, acasă și la școală. Humanitas, București, (2004) ;*
- Drugă, Ghe., Istoria Hangelui, Editura Cetatea Doamnei, Iași, (2007).*
- Tomescu, N., Satul despre el însuși. Editura Ankarom, (1998)*
- Sandu, D., Spațiul social al tranziției. Editura Polirom, Iași (1999);*
- Mureșan, P , Învățarea socială. E.AI., București (1980),*

INFLUENȚA MEDIULUI FAMILIAL MONOPARENTAL ASUPRA INTEGRĂRII COPIILOR ÎN GRĂDINIȚĂ

EDUCATOARE NICOARĂ ANA-MARIA-GRĂDINIȚA PÂNGĂRĂCIOR
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NICOLAE IORGA" PÂNGĂRAȚI

„Viața de familie este prima școală a emoțiilor.”

Daniel Goleman

Familia-unitate de bază a societății.

Familia ca instituție socială, are o istorie care se confundă cu dezvoltarea civilizației umane. Ea este astfel recunoscută ca fiind unicul grup social în care legăturile de dragoste și de consanguinitate capătă o importanță primordială, prin interacțiunile multiple și determinante între toți membrii ei, membrii grupului împărtășind sentimente, aspirații și valori comune.

În acest ansamblu de relații,

valori și sentimente, copilul primește forța și imboldul principal al dezvoltării sale. Familia constituie factorul decisiv de socializare și educație pentru copii. Aceasta reprezintă mediul în care copilul se naște, trăiește primii ani ai existenței personale, se dezvoltă și se formează pentru viață. Ea definește un prim instrument de reglare al interacțiunilor dintre copil și mediul social. Are rolul central de asigurare a condițiilor necesare trecerii prin stadiile de dezvoltare ale copilăriei și care stau la baza structurării personalității individului. Familia este o temă binecunoscută a artei

din toate timpurile. Ea definește o societate într-un anumit stadiu de civilizație, dar marchează profund destinul fiecărui individ. Literatură urmărește cu precădere traseul parcurs de om de la familia în care se naște până la familia pe care și-o întemeiază, fixându-și astfel statutul social. Familia reprezintă o reunire a vârstelor dar și un potențial conflict între generații.

Cadrul familiei este locul în care copilul învață să fie iubit, acceptat, învață să iubească cum mult înainte să facă diferența între aceste două stări. Și asta pentru ca impulsurile primare ale copilului își

vor găsi în cadrul acestei formațiuni ori satisfacțiile cuvenite, ori pe de altă parte, frustrările inevitabile, temerate însă de dragoste, în măsura în care acestea se vor nuanța prin jocul acomodărilor și renunțurilor. Familia devine în acest sens o adevărată școală a sentimentelor, deoarece încă de la naștere copilul este introdus într-un eșantion foarte reprezentativ al societății, prin prisma faptului că acesta când vine pe lume este primit de oameni care gândesc, acționează, simt, se exteriorizează într-un anumit fel. Se conturează astfel baza de dezvoltare și acționare a copilului, construită chiar de relațiile dintre părinți, ca principali actori în scena vieții a copilului, dar mai ales de relațiile pe care aceștia le stabilesc cu copilul, relații care sunt adânc interiorizate de către copil, și se evidențiază chiar în

perioade îndepărtate, când acesta devine adolescent, tânăr, părinte. Sunt asemenea unor rădăcini care mereu vor conecta copilul cu trunchiul format de părinți.

Vorbim însă de un caz ideal de înrădăcinare, specifice familiei tradiționale. Însă una dintre formele noi noi către care se îndreaptă evoluția familiei în perioada actuală este familia cu un singur părinte. În unele țări din Europa familiile monoparentale reprezintă un procent semnificativ. Singurul părinte poate fi mama, tată, sau unul dintre bunici, dar oricare ar fi situația, această formă de familie înseamnă adaptarea la un nou stil de viață și de interacțiune, noi solicitări pe linia ajustării și acomodării în familie și în afară ei.

Cauzele care conduc la apariția familiei cu un singur părinte sunt multiple, dar cea mai frecvență este situația în care tatăl părăsește

familia în urmă divorțului. Printre alte cauze pot fi menționate: abandonul familial, separarea în fapt, decesul, nașterea unui copil nelegitim. Desigur, există și familii formate din copii și mama necăsătorită.

Concluziile cercetărilor făcute în acest domeniu au arătat că primii doi ani după separare sunt caracterizați de o perioadă de tulburări ce poate evolua până la criză. Copiii mici pot dezvoltă o dependență față de unul dintre părinți și pot fi foarte temători. Aceștia își pot schimba obiceiurile, orele de somn, pot plânge mai mult sau pot deveni mai violenți. Este modul lor de a spune că nu sunt de acord cu situația de față și că nu o înțeleg, pe deplin. Până atunci când copilul va începe să discearnă între ce este bine și ce este rău, ambii părinți vor fi modelele sale. Este de menționat însă ca acești copii din familiile

monoparentale înregistrează un nivel educațional mai scăzut comparativ cu cei din cele cu ambii părinți biologici.

Astfel, dacă unul dintre părinți lipsește din nucleul familiei, copilul suferă numeroase dezavantaje, plecând de la inadaptabilitatea la mediul educațional, începând cu acțiunea didactică timpurie, și cel mai grav scenariu fiind, abandonul școlar. Este de precizat faptul că mediul de acasă poate afecta dezvoltarea cognitivă și afectivă a elevului atunci când vorbim de copii ce provin din familii monoparentale.

Știm deja că dezvoltarea timpurie a copiilor este o etapă foarte importantă în dezvoltarea lor generală, deoarece în această perioadă se formează caracterul și se stabilesc multe dintre obiceiurile lor de viață. Cercetările sugerează că, dacă

mediul de acasă al copiilor în anii lor de formare este nefericit și disfuncțional, atunci, „*pentru marea majoritate a acestor copii*“ (Blake, 2004, p. 61), aceasta va avea un efect dăunător asupra dezvoltării corespunzătoare a caracterului și obiceiurilor lor de viață. În sprijinul acestui punct de vedere, sunt afirmate trei domenii majore în care o familie disfuncțională poate avea o influență negativă asupra dezvoltării copiilor. Acestea sunt: dezvoltarea valorii de sine, tiparele de comportament și experiența școlară.

Comportamentul este în mare măsură învățat (Enders, 1999, p. 83). Dacă copiii mici sunt expuși la un comportament negativ, atunci foarte probabil ei vor copia acel comportament negativ. De exemplu, dacă își văd și aud părinții certându-se constant, atunci devine probabil

că vor face același lucru. Și dacă copiii nu sunt expuși la comportamentul opus, adică un comportament adecvat și acceptabil (*de unde și parte din rolul și responsabilitatea sistemului de educație*), atunci comportamentul negativ se va consolida.

În cele din urmă, o gospodărie în care părinții se ceartă constant, sau în care sunt multe strigăte și abuzuri verbale, va face foarte dificil pentru copiii mici să facă față presiunilor școlii. Williams (2001) afirmă că „*școala este deja o experiență nouă și ciudată pentru acești copii mici*“ (p. 123) și continuă spunând că cercetările confirmă că experiența școlară este mai pozitivă atunci când copiii provin din *case în care există stabilitate și mulțumire și unde se simt iubiți și acceptați*“ (p. 124).

Familia monoparentală ar putea să nu fie mediul ideal în care să crești copiii, dar dacă acea familie monoparentală oferă stabilitate, bucurie și modelare adecvată și este una în care dragostea și acceptarea sunt prezente prin cuvinte și fapte, atunci este un mediu mult mai bun pentru copiii mici decât o familie biparentală în care amărăciunea și ostilitatea sunt prezente în mod constant. Un astfel de mediu – cald, stabil și adecvat – are un efect marcant și pozitiv asupra dezvoltării valorii de sine a copilului, asupra tiparelor sale de comportament și asupra experienței didactice.

Pe de altă parte, în acord cu teoria lui Vygotsky (1978), copiii din familii monoparentale sunt supuși unui risc de afectare a dezvoltării cognitive semnificativ mai mare față de cei din familii biparentale,

chiar dacă toți copiii prezintă aceleași aptitudini educaționale.

Reamintesc că acesta susține că dezvoltarea cognitivă își are rădăcinile în interacțiunile sociale din cadrul învățării ghidate de către părinți. Vygotsky consideră că există anumite funcții cognitive superioare ce se dezvoltă prin interacțiunea directă a copilului cu persoane semnificative din viața acestuia.

Absența unuia dintre părinți din familie în procesele zilnice de ghidare, disciplinare și educare a copilului pare să reprezinte o cauză pentru care un copil dintr-o familie cu un singur părinte să nu poată performa conform potențialului său. De asemenea, conceptul lui Vygotsky despre dezvoltarea cognitivă sugerează faptul că lumea socială definește modul în care gândește copilul. Vygotsky (1978)

consideră că un copil se adaptează mult mai bine mediului educațional timpuriu atunci când studiul îi este susținut în momentele oportune de către ambii părinți

Toate limitările resimțite din cauza dezvoltării alături de o singură figură parentală își pun amprenta pe viața academică a copilului. Teoria atașamentului sugerează că atașamentul nesecurizant (ce este adesea regăsit în relații dintre părinții singuri și copilul lor) poate contribui la nereușita strategiilor de parenting, adică la cantități copleșitoare de stres atât pentru părinte, cât și pentru copil, acesta simțindu-se deseori singur în procesul său de dezvoltare. În consecință, își va folosi resursele pentru a-și gestiona sentimentele sale de nesiguranță, în detrimentul responsabilităților academice didactice.

Despărțirea de familie, la intrarea în colectivitate este un moment extrem de dificil pentru un copil, deoarece până în acel moment el era conștient de faptul că toate activitățile lui, inclusiv cele cu scop educațional, se desfășurau sub dinamismul familiei. Ruperea de acest mediu, și adaptarea la un mediu nou, didactic, cu noi reguli, cu noi obiceiuri, poate dezechilibra emoțional un copil. Vorbind de familiile monoparentale, în care deja sunt instalate aceste dezechilibre emoționale, face ca adaptarea la grădiniță să fie cu atât mai dificilă, atât pentru copil, cât indirect pentru părinți, cu acțiuni ce se răsfrâng asupra activității cadrului didactic.

Bibliografie

- Holt România, (2002) – Ghiduri de bună practică în asistența socială a copilului și familiei. București:Editura Lumen*
- Miclea, M., (1997). Stres și Apărare Psihică. Cluj-Napoca:Ed. Presa Universitară Clujeană*
- Muntean, A., (2001). Familii și copii în dificultate. Note de curs. Timișoara:Editura Mirton Tribuna Învățământului. Revista de educație și cultură Nr. 30-31/2022, Anul III, Serie Nouă*

ETICĂ ȘI INTEGRITATEA ACADEMICĂ

PROFESOR ECONOMIST CARMEN CONSTANTIN

LICEUL „CAROL I” BICAZ

Integritatea învățământului superior are la bază diferite strategii și politici, coduri de etică a căror respectare sunt fundamentale pentru reputația acestora. Cu toate acestea avem parte și de necinste în spațiul academic în întreaga lume, unele persoane abordând diferite forme de înșelăciune.

Promovarea integrității academice a fost discutată pe scară largă în literatura de specialitate. Soluțiile care vin în întâmpinarea distorsiunilor activităților academice sunt date de un context de măsuri coercitive de prevenire, care descurajează anumite comportamente necinstite și greșite: implementarea unor sisteme de identificare în timp real a plagiatului în munca studenților, controlul identității la testele de evaluare atât fizic cât și on - line, examene supravegheate audio și video. Aceste măsuri

sunt agreate în spațiul academic de cadrele didactice universitare, de studenți, personal administrativ.

Plagiatul, cultura copy - paste un fenomen des întâlnit în practica universitară, reprezintă în sens juridic „expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, expresii, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la sursele originale.”¹

Pentru o societate civilizată, cu oameni integri moral este nevoie ca universitățile moderne să

adopte **coduri de etică** în care să fie respectate „libertatea academică, dreptate și echitate, onestitate și corectitudine intelectuală, transparență, responsabilitate profesională și socială, integritate, respect reciproc și cooperare.”²

Pentru acest lucru este nevoie de un comportament deontologic profesional impecabil atât din partea cadrelor universitare cât și din partea studenților acestora, contribuind astfel la optimizarea calității vieții individului. Desigur nu putem ignora și abaterile sau îndepărtarea de la norme, reguli și consecințele acestora. Există și comportamente nedemne de un mediu academic. În acest sens putem aminti: fenomenul plagiatelor, copierea la examene,

¹ E. Socaciu, C. Vică, E. Mihailov, T. Gibea, V. Mureșan, M. Constantinescu, (2018), *Etică și integritate academică*, Editura Universitatea din București, București, p. 111

² *** Anexa 1, Carta UAIC, Cap. I, Art. 5, *Codul de etică al Universității Alexandru Ioan Cuza, Iași*

nepotism, trafic de influență, corupție, etc.

Cu toate acestea s-au adoptat strategii la nivel de conducere universitară pentru a stopa acest flagel care contaminează procesul de învățământ superior.

Integritatea academică are ca piloni importanți onestitatea, corectitudinea intelectuală, responsabilitatea profesională și socială.

La aceștia se adaugă principiile de etică și deontologie profesională: libertatea academică, dreptate, transparență, respect reciproc și cooperare.

O universitate academică superioară este cea care creează un context moral pentru membrii săi prin dezvoltarea unor virtuți morale organizaționale- **etică universitară** care este teoria asupra moralei.

Acceptarea unei etici nu cere abandonarea unei morale private, ci considerarea celorlalte principii și norme morale ca alternative în diferite contexte: educaționale, sociale și profesionale.

Este imperios necesar **să fie combătut fenomenul plagiatelor** care în ultima vreme a câștigat teren în realizarea anumitor lucrări de

doctorat, fenomen amplu criticat pe social media.

Prin acest lucru se insuflă încredere totală în instituțiile de învățământ superior, se respectă dreptul la proprietate intelectuală (se dă credit muncii intelectuale) și transparență. Un titlu academic bine meritat aduce respect și apreciere, iar în caz contrar critici, scăderea reputației și sancțiuni severe.

Rolul primordial al oricărei universități fie din țară, fie din afara acesteia este nu numai de a forma specialiști, generaliști, cercetători și oameni cu caracter, cu principii și valori care să le pună în lumina pozitivă, cunoștințele dobândite pe parcursul studiilor academice. Planurile lor strategice au în vedere crearea unui climat favorabil eticii academice. Este important **să fie cunoscut** de către toți membrii comunității universităților, codurile de etică implementate de comisiile de specialitate. Comisiile de etică sunt formate de asemeni din oameni integri, cu un prestigiu profesional și autoritate morală desăvârșită.

Obstrucționarea oricărei forme de educație conduce la sancțiuni drastice și urmări pe termen lung.

Bibliografie selectivă

1. E. Socaciu, C. Vică, E. Mihailov, T. Gibeau, V. Mureșan, M. Constantinescu, (2018), *Etică și integritate academică*, Editura Universitatea din București, București,
2. *** Anexa 1, Carta UAIC, Codul de etică al Universității Alexandru Ioan Cuza, Iași

STIMAȚI ȘI DRAGI CITITORI,

Următorul număr al revistei **ȘCOALA MODERNĂ** va apărea în **luna martie 2024**.

Revista poate cuprinde lucrări din diferite domenii, cum ar fi: *management educațional; management de proiect; didactica generală și didactica specialității; metodologii instructiv-educative; parteneriate și proiecte; alternative educaționale; școală, cultură și tradiție; sprijin, suport și asistență educațională și psihologică; lucrări de cercetare, studii de specialitate, exemple de bune practici, etc.*

Materialele vor fi trimise până la data de **10 martie 2024**, pe adresa:
alfa.ccdnt@gmail.com

Cerințe de tehnoredactare:

- 📎 Se trimit doar documente, format WORD, de maximum 4 pagini,
- 📎 denumite cu titlul lucrării;
- 📎 Font Arial nr. 12;
- 📎 Spațierea paragrafelor va fi de 1.0 rânduri;
- 📎 Textul trebuie să fie redactat obligatoriu cu diacritice și să conțină numele și titlul didactic al autorului, școala și localitatea la care predă acesta;
- 📎 În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate.

Acest număr este realizat de:

- 📎 Gabriela-Livia **CURPĂNARU**, Profesor-metodist
- 📎 Ana **MACOVEI**, Bibliotecar
- 📎 Ovidiu **MĂȚĂ**, Informatician

**CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ
COLEGIUL TEHNOLOGIC "SPIRU HAREȚ"
PIATRA NEAMȚ**

Organizează expoziție cu lucrările elevilor
din cadrul proiectului

**EMINESCU- CULOARE ȘI
CUVÂNT**

Ediția a VIII-a 2023
Proiect educațional înscris în CAEN
2023 la poziția 12, avizat prin OMEN
3612/31.01.2023

La sala de lectură a Bibliotecii Casei Corpului Didactic
Neamț
CORP B Strada Petru Movila nr 67 Sarata
cu sprijinul grupului WhatsApp Bib.CCD si Bib
Neamț

CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ
organizează
activitatea metodică

**Editura Alfa a CCD Neamț -
Ieri și azi**

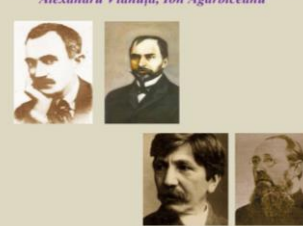

promovarea editurii în rândul cadrelor didactice nemțene prin
intermediul unei prezentări ppt,
cu sprijinul grupului WhatsApp Bib.CCD si Bib Neamț

În perioada 11-30 septembrie 2023
Online la adresa
<https://www.youtube.com/watch?v=category/biblioteca>

CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ
Organizează
Activitatea culturală

Scriitorii lunii : *George Bacovia, George Coșbuc,
Alexandru Vlahuță, Ion Agârbiceanu*

Expoziție de carte tematică,
promovarea on line
Cu sprijinul grupului WhatsApp Bib.CCD si bib Neamț

În perioada 12-30 septembrie 2023

CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ
ORGANIZEAZĂ EXPOZIȚIE DE CARTE TEMATICĂ

**5 octombrie - Ziua Mondială a
educației**

04-21 octombrie 2023

La sala de lectură a bibliotecii Casei Corpului Didactic Neamț,
corp B-Sărata- Strada Petru Movila nr 67
cu sprijinul grupului WhatsApp Bib.CCD si Bib Neamț

Organizează activitatea metodică-științifică

**LUNA INTERNAȚIONALĂ
A BIBLIOTECILOR ȘCOLARE**

5 minute de lectură în fiecare zi-
(familiarizarea elevilor cu scrierile lui Dumitru Almas)

1-31 octombrie 2023

la biblioteca CCD Neamț Strada Petru Movila nr. 67, corp B al CCD Neamț Sarata
si la bibliotecile partenerie
cu sprijinul
grupului de WhatsApp Bib.CCD si bib Neamț

CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "I.G. GERVESCU" SĂVINEȘTI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ELENA CUZZA" PIATRA NEAMȚ
COLEGIUL TEHNOLOGIC "SPIRU HAREȚ" PIATRA NEAMȚ
NARUL TEOLGIC ORTODOX "VENIAMIN COSTACHI" VÎNĂTORI NEAMȚ
LICEUL TEHNOLOGIC "ION CREANGĂ" PIPIRIG
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 PILDEȘTI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 PIATRA NEAMȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CALISTRAT HOĞAS" ROMAN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ COM. ION CREANGĂ
COLEGIUL NATIONAL "ȘTEFAN CEL MARE" ȚIRGU NEAMȚ corp A
COLEGIUL NATIONAL "ȘTEFAN CEL MARE" ȚIRGU NEAMȚ corp B
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.5 PIATRA NEAMȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ GH.PĂTRĂSCU, SAT BURUIENESTI
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV PIATRA NEAMȚ
COLEGIUL TEHNIC "ION CREANGĂ" ȚIRGU NEAMȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.8 PIATRA NEAMȚ
LICEUL "MIHAIL SADOVEANU", BORCA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "IULIA HĂLĂUȚESCU" TÂRČĂU
COLEGIUL TEHNIC "GHEORGHE CARȚIANU" PIATRA-NEAMȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "I.G.R. TEDDORESCU" RUSENI
COLEGIUL NATIONAL "ROMAN VOĐA" ROMAN
LICEUL "VASILE CONȚA" ȚIRGU NEAMȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CARMEN SYLVA" HORIA
LICEUL TEHNOLOGIC "GH.ILIEȚ ROZNOVANU" ROZNOV
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA BOREȘTI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "I.I. MIRONESCU" TAZLĂU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA GHERĂEȘTI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ION CREANGĂ" ȚIRGU NEAMȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DOMNEASCĂ TG. NEAMȚ
LICEUL TEHNOLOGIC "ARHIMANDRIT CHIRIAC NICOLAE" VÎNĂTORI NEAMȚ
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ROMAN
LICEUL TEORETIC "VASILE ALECSANDRI" SĂBĂOANI

ȘCOALA MODERNĂ - publicație trimestrială editată de C.C.D. Neamț

Director: Elena LAIU

laiu.elena@ccdneamt.ro

Colectivul de redacție:

Director profesor Elena LAIU - laiu.elena@ccdneamt.ro

Prof. metodist Lăcrămioara Tincă - tinca.lacramioara@ccdneamt.ro

Prof. metodist Gabriela-Livia Curpănar - curpanaru.gabriela@ccdneamt.ro

Prof. metodist Elena – Roxana Irina - irina.roxana@ccdneamt.ro

Prof. metodist Rodica Savu - rodica.savu@ccdneamt.ro

Bibliotecar Ana Macovei - macovei.ana@ccdneamt.ro

Informatician Ovidiu Măț - ovidiu.mata@ccdneamt.ro

Adresa redacției: Piatra Neamț, Str. Petru Rareș, nr. 24, tel. 0333 408174

E-mail: alfa.ccdnt@gmail.com

ISSN 2069-4504

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate
revine exclusiv autorilor